

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ : ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ Ζ' . — ΤΕΥΧΟΣ 77

ΜΑΡΤΙΟΣ 1914

"ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,"

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Διὰ τὸ ΒΕΣΤΕΡΙΚΟΝ	Διὰ τοὺς Διδασκάλους	Δραχμὰς	12.—
Διὰ τὴν ἈΜΕΡΙΚΗΝ		Δολλάρια	8.—
Διὰ τὴν ΑἴΓΥΠΤΟΝ καὶ ΑἴΓΓΛΙΑΝ		Διὰ τὴν Ἀγγλίαν	3.—
Διὰ τὴν ΚΥΠΡΟΝ		Σελίνια	1)2
Διὰ τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ		Φρ. χρ.	10.—
		Φρ. χρ.	12.—
"Ἐκδοεὶς ἐκλεκτῆ γενικῶς		Φρ. χρ. ἢ Δραχ.	25.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΟΔΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 83.— ΑΘΗΝΑΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: "ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ,"—ΑΘΗΝΑΣ

Πᾶν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται

Πᾶν σύγγραμμα ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖά μας ἀναγγέλλεται

Αἱ ἔγγραφαὶ ἀρχοῦν ἀπὸ 1ης ἐκάστου μηνός.—Τὸ τεύχος δρ. 1

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ταξιδιωτικαὶ ἐντυπώσεις (Σάμος) Εὐγενίας Ζωγράφου.—"Ἄν ἡ νεότης ἦρεται... (Αἱ μικραὶ τραγωδίαι) Γ. Β. Τσοκοπούλου.—Τὸ Ἀργεοφυλακίον Ζακύνθου, Α. Ζωῆ.—G. P. Gooch (Μεταφορικῶς) Ἡ ὕπὸ τῶν Ἰταλῶν ἐπιμερηθεῖσα ἀποικία ἐν Ἀβυσσηνίᾳ, Σ. Θ. Λασκάρωσ.—Ὁ Λόρενς Βύρων εἰς Ἠπειρόν, Μ. Δασκαλάκη.—Αὐτονομίονοι (Διήγημα) μεταφορικῶς Δος Λέλας Γ. Ρωσσίδου.—Ταξιδιωτικαὶ ἐντυπώσεις (Αἴγιον), Μη-μὸς.—Μάρτιος 1914: Ἄπο τὴν Ξένην Ζωῆν: Τὸ Παρισινὸν ὄραμα—Τὸ Καπέλλο.—Μουσικὴ Κίνησις.—Διαλέξεις—Θεατρικὴ Κίνησις.—Ἐκθέσεις.—Ἄγορα.—Φρειδερίκος Μιστράλ.—Ἔνα Θεάτρον: Ἴφην: Ροβέρτος Φράνκ.—Ἄπο τὴν Ζωὴν τοῦ Μηνός (Μίσιος) Δ. Α. Ζ.—Ἡ Μάχη τοῦ Δοῦσκου (ποίημα) Π. Α.—Στῆλη διὰ τὰς Κυρίας: Τὸ πρόσωπον.—Ἀπολογία τοῦ κ. Ζ. Μάτσα.—Ὁ νέος Διοικητὴς τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.—Ὁ λόγος τοῦ κ. Εὐταξία.—Ὀλιγόστιχον.—Νέαι ἐκδόσεις.

ΕΙΚΟΝΕΣ: Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας.—Ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀλβανίας.—Ἀλβανοὶ τῆς Κορυτσᾶς.—Ἡ πλατεῖα τοῦ Αἰγίου.—Ἐκ τῆς δολοφονίας τοῦ Καλιμέτ.—Μία ὄραια τοποθεσία τῆς Κορυτσᾶς.—Διαδόχους Ἀλβανῶν.—Πρόσωπος Ἡπειρώτη.—Ὁ κ. Ι. Εὐταξίας

EUGÉNIE ZOGRAPHOU

LA REVUE

HELLENIQUE

7ME ANNEE, N° 75
ATHÈNES, JANVIER 1914

**REVUE MENSUELLE
ILLUSTRÉE**

PRIX DU NUMERO: 1 FRANC

ΙΩΑΝ. Γ. ΚΡΑΝΙΩΤΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ

ΟΜΗΡΟΥ 5Α (Ἐναντι Βουλῆς)

ΑΘΗΝΑΙ

JEAN G. CRANIOTIS

CHIRURGIEN-DENDISTE

RUE OMERE 5A (vis-a-vis du Parlement)

ATHÈNES

Πᾶσα ἐργασία ἐκτελεῖται δι' ἠλεκτρικῶν ἐργαλείων τελείως ἀνωδύνως καὶ κατὰ τὰς νεώτατας μεθόδους τῆς ὀδοντοιατρικῆς ἐπιστήμης καὶ τέχνης.

Toutes les interventions se font avec une instrumentation électrique sans aucune douleur et d'après les toutes nouvelles méthodes de la spécialité.

N. ΓΚΑΤ

ΕΜΠΟΡΟΓΡΑΦΤΗΣ

ΟΔΟΣ ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΛΩ ΑΡΙΘ. 10

Τὸ ραφεῖον τοῦτο χαρακτηρίζεται ἄκρα προσοχῇ καὶ ἀπαράμιλλος κομψότης, ἐξ οὗ καὶ ἡ καλλιτέρα πελατεία τῶν Ἀθηνῶν, τιμαὶ λογικαί, προθυμία καὶ πολλὴ ἐδουνηδιστοία ἐξ οὗ καὶ ἡ κατάκτησις δλων τῶν κοινωκῶν τάξεων τῶν Ἀθηνῶν.

Μία δοκιμὴ ἀρκεῖ

**ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΠΑΛΛΗ & ΚΟΤΖΙΑ**

ΔΙΑΔΟΧΟΣ: **Α. Γ. ΠΑΛΛΗΣ**

Τὸ ἀρχαιότερον τῶν ἐν Ἑλλάδι Χαρτοπωλείων
Ἰδρυθὲν τῷ 1870

Μεγάλα ἀποθήκαι χάρτου Ἐφημερίδων, συγγραμμάτων, περιοδικῶν καὶ πάσης ποιότητος.

Μεγάλα ἀποθήκαι εἰδῶν γραφικῆς ὕλης πάσης προελεύσεως.

Ἀτμοκίνητα Ἐργοστάσια Καταστήων, Φακέλων καὶ φωτογραφικῶν χαρτονίων.

Μόνον ἐκδότην ἐν Ἑλλάδι Ἐπιστολικῶν δελταρίων.

Δεκταὶ παραγγελίαὶ ἐκτελοῦμεναι τάχιστα. Ἐξεδόθησαν πλέον τῶν 500 εἰδῶν μέχρι τοῦδε.

Ἀτμοκίνητον Τυπογραφεῖον μὲ 10 πιεστήρια διὰ μικρὰς ἐπιμεληθῆναι ἐργασίας (Travaux de reville) ὡς καὶ διὰ μεγάλας καλλιτεχνικὰς τοιαύτας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΕΙΔΗ: Μεγάλῃ παρακαταθήκῃ φωτογραφικῶν πλακῶν καὶ χάρτου διαφόρων προελεύσεων. Μόνον ἀντιπρόσωποι τῶν φωτογραφικῶν πλακῶν Imperial Dry Plate Co Ltd.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΣΤΙΓΜΙΑΙΩΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΠΓΓΛΕΣΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ

3-ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ-3

Διὰ τῆς ὁγεινῆς τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀδόντων νοσῶντες οὐ μόνον τοὺς ὀδόντας σας, ἀλλὰ προλαμβάνετε ἀπειροὺς νόσους τοῦ στόματος, τῶν ὀδόντων, τῶν ὄτων, τοῦ φάρυγγος, τοῦ λάρυγγος, τῶν βρογχῶν, τῶν πνευμόνων, ὡς καὶ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος, πολλὰκις δὲ σώζετε τὴν ζωὴν σας αὐτὴν.

Συνιστῶμεν ἐνθέρμως τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα ὀδοντοίατρον κ. **ΠΓΓΛΕΣΗΝ** τοῦ ὁποῦ αἱ τρεῖς σκευασαὶ **Ἐλεξίρια**, **Ὄδοντόκοκκισ** καὶ **Ἀδμαντίνη**, εἶνε μοναδικαὶ εἰς τὸ εἶδός των.

Διὰ τοῦ **Ἐλεξίριου** παύει ἡ **Ὄδονταλγία** καὶ ἡ **νευρολγία**. Εἶναι σκευασαὶ ἀλάνθαστος καὶ ἀποτελεσματικῆς.

Πωλεῖται παρὰ τῷ ἴδιῳ ἀντὶ 2 δρ. τὸ φιαλίδιον

3 — Κοραῆ — 3

DEMETRIUS SKIADAS

EGYPTE, LE CAIRE, - RUE RUYE No 5

Fournisseur de L'armée d'Occupation
Maison Fondée en 1870.

Grande Fabrique, Distillerie de Liqueurs
Grande Depot de Vins

IMPORTATION-EXPORTATION

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

Δελτίον κινήσεως Σταφιδοκλάσπου από 10 Αυγούστου 1913 έως 10 Ιανουαρίου 1914

ΕΞΑΓΩΓΗ

Έτη	Αίμαρ Ένεστικαί
1913)14	174.375.604
1912)13	192.764.428
1911)12	194.015.748

ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Έτη	Παροκαταβήσεως	Ποσόν δελτιών	Συνμψήφισμός	Υπόλ.
1913)14	Έκδοθέντα και παρελθ. χρήσεως	70.924.300	61.491.600	9.432.700
1912)13	» » » »	79.885.300	68.331.500	11.553.800
1911)12	» » » »	89.238.000	68.885.500	20.352.500

Προκαταβολών επί ένεχύρω

Έτη	Εισαγωγή	Έξαγωγή	Υπόλοιπον
1913)14	21.163.333	1.371.982	19.791.351
1912)13	15.130.240	3.303.057	11.827.183
1911)12	16.149.513	4.389.132	11.760.381

ΣΗΜ. Έκτος των λιτρών 174,375.604 της εξαγωγής παρέμειναν και ανεκαθάρστοι διασαρσίσεις παρά τῷ Τελωνείῳ Πατρῶν τὴν 10 Ιανουαρίου ε. ε. Α. Έν. 2.120.323 μικτοῦ βάρους.

(Έκ τοῦ Γραφείου)

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Φ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΥ

ΟΔΟΣ Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΑΡ. 4 (Όμόνοια)

Άποκλειστική πώλησις και αντιπροσωπεία της πεφνημομένης μελάνης Blue Black märke Reine Tetter (Ρέυν Τέτσερ) ητις δεν πηγγυται επί των πετών ούτε δευδόνει αυτάς. Έχει εισαχθῆ εις τα πλείστα ιδιωτικά και δημόσια Έθρωπαϊκά γραφεία πωλουμένη 55 ο) εδθωνώτερον των άλλων Έθρωπαϊκῶν μελανῶν.

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

Γ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΗ

Έάν αι Άθηναι δύνανται να υπερηφανεύονται δια τας τελευταίως σημειωθείσας καταπληκτικὰς προόδους των μία αφορμή προς τοῦτο εἶνε και τὸ μέγα αὐτὸ Κατάστημα εἰς τὸ ὅποιον συνεκεντρώθη πλουσία επίπλωσις, ἀπαστράπτουσα καθαριότης, πρῶθυμος ὑπηρεσία, μοναδικὴ ἀφθονία και ποικιλία ἔλων τῶν εἰδῶν τῆς Ζαχαροπλαστικῆς και τῆς Γαλακτοκομίας. Πρῶτον αὐτὸ ἐκαινοτόμηεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς εὐθυγῆς διανομῆς κατ' οἶκον ἄγνου και νωποῦ Ἀγελαδινοῦ Γάλακτος !! Τὰ Γαλακτοκομικὰ του κατέστησαν ἄνομαστα, ἔλα δὲ τὰ εἶδη τῆς Γαλακτοκομίας παρέχονται ἀφθονα, εὐθυγὰ, και με ὕλικά και ἐκλεκτὰ και ἐπιμελημένα. Τὰ εἶδη τῆς Ζαχαροπλαστικῆς ἄρραγαλιστικώτατα, γευστικώτατα, ἀπολαυστικώτατα. Καμῶπιν ἔλων αὐτῶν δικαίως θεωρεῖται τὸ κέντρον ἔλου τοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου. Δικαίως εὐρίσκουσι θέσιν μόνον οἱ προνοητικοὶ ποῦ φροντίζουν ἐγκαίρως να τὰς καταλαμβάνουσι και ἀκμήν δικαιοτέρον ἔλοι οἱ συχάζοντες εἰς τὰ θέατρα δὲν θεωροῦσι τὴν διασκεδασίαν των πλήρη ἂν δὲν πάρωσι μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως τὸ ἀναφυκτικόν των, ἢ τὸ παγωμένο γάλα των, ἢ τὴν ἄβραν κρέμαν των, εἰς τὰς πολυτελεῖς αἰθούσας τῶν

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΒΟΥΣΤΑΣΙΩΝ

48—ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ—48

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΑΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Διεύθυνσις Τηλεγραφικῆ
ΑΝΗΝΑ-Ι-ΚΗΝ ΑΘΗΝΕCLES

Υποκαταστήματα

- ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: Έν Πειραιῆ, Θεσσαλονίκῃ, Σέρραϊς, Καβάλλα, Ιωαννίνοις, Χίῳ, Πάτραις, Σύρω, Καλάμιας, Τριπόλει, Βόλω, Λαρίσση, Ἀργινίῳ και Καρόισση.
- ΕΝ ΚΡΗΤΗ: Έν Χανίῳ, Ἰρακλείῳ και Ρεθύμνω.
- ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ: Έν Κωνσταντινουπόλει. (Υποκατάστημα ἐν Γαλατῆ μετὰ Προκατορείῳ ἐν Σταμποῦλ), Ἀμισφ, Τραπεζοῦντι, Κεραισσῶντι, Μπάρα, Ἀδάνοις, Τερσφ, Μερσίνη, Σμύρνη.
- ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ: Έν Ἀλεξανδρσίῳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mitra). Καίρω, (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Μανσούρα και Ζαχαζίκω. Μιτ-Γκάμ, Τάντα και Μπένι-Σουέφ.
- ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῳ: (No 22, Fenchurch Street).
- ΕΝ ΑΜΒΟΥΡΓῳ (Domhol, Mönckebberg strase 18).
- ΕΝ ΛΕΜΕΣῳ (Κύπρου και ΕΝ ΧΑΡΤΟΥΜ και ἐν Λιμένι Σουδάν (Σουδάν).
- ΕΝ ΑΙΜΕΝΙ Βαθέο (Σάμου).

Διοικητικῶν Συμβούλιον

- Σ. Φραγκιάδης, Πρόεδρος, Ἰωάννης Μπόταδης, Ἀντιπρόεδρος, Κ. Βερούγκ, Ε. Ἐμπειρίκος, Εὐστ. Ι. Εὐγενίδης, Α. Ζαρίφης, Δ. Ε. Ἡλιόπουλος, Ζ. Κ. Μάτσας, Ἐμμ. Μπενάκης, Μαρκόπουλος δὲ Ρεβερώ, Ἰ. Ἡλιόσκος, Βαρόνος Δὲ Νεφλί, Μιχ. Σαλδάρος, Δ. Στεφάνου και Ἐμ. Ροδοκανάκης.

Γενικός Διευθυντής
Ἰ. Ἡλιόσκος

Ταμειυτήριον, με ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν, λειτουργεῖ καθ' ἐλάστην.

STEINS ORIENTAL

STORES LIMITED

PREMIÈRE MAISON DE L'ORIENT VENDANT LE MEILLEUR MARCHÉ

VÊTEMENTS POUR HOMMES ET ENFANTS

ROBES, MANTAUX ETC. POUR DAMES & FILLETES

Bonneterie, Chemiserie, Parfumerie, Ganterie, Mercerie, Linger e fine, Articles de Blanc, Chapellerie, Maroquinerie, Chaussures, Articles de Voyage, Modes, Fleurs etc.

LE CAIRE, ALEXANDRIE, TANTAH, MANSOURAH, MINIEH, ASSIOUT, SALONIQUE, CONSTANTINOPLE (GALATA ET STAMBOUL)

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ STEIN LIMITED

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΠΡΩΤΙΣΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΧΩΝ ΤΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ, ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ ΚΤΛ. ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΡΑΣΙΑ

Είδη πλεκτικής, υποκάμισα, αρώματα, χειρόκτια, είδη ψιλικών, όλα τα είδη έσωροδώνων πολυτελείας ή μη, είδη δεοματίνα, ύποδήματα, καπέλλα, είδη ταξειδίου, είδη μόδας, άνθη κ. τ. λ.

ΚΑΙΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΤΑΝΤΑ, ΜΑΝΣΟΥΡΑ, ΜΙΝΙΑ, ΑΣΣΙΟΥΤ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (ΓΑΛΑΤΑ ΚΑΙ ΣΤΑΜΠΟΥΛ)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ Ζ'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΜΑΡΤΙΟΣ 1914

ΤΕΥΧΟΣ 77

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ "ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ,"

Εν Ρώσισ (Οδησος) ή Δις Αγγελική Κοκινική, Rue Gretsclihesaja No 30. Έν Λονδίνο Δις Όλγα Παπαδάκη, (61 Heroford, Road Bayswater, W1). Έν Μέντσετερ ή κ. Βασίλειος Κωνσταντινίδης. — Έν Kafr-Zayat της Αιγύπτου ή κ. Πανχρίωτης Πατριδης. — Έν Ζαχάια της Αιγύπτου ή κ. Ζήνων Στάτης, πρόεδρος του Έλληνικού Συλλόγου. — Έν Facous της Αιγύπτου ή κ. Νίκορος Παπας. — Έν Μανσούρα της Αιγύπτου ή κ. Περικλής Κωνσταντόπουλος. — Έν Simbellewin της Αιγύπτου ή κ. Μιχαήλ Μπαμτζας, ιατρός. — Έν Benha της Αιγύπτου ή κ. Κωνσταντίνος Δανισκας. — Έν Πορτ-Σαϊτ ή Δις Άγλαία Γεωργιάδου, Διευθύντρια του Παρθενγωγείου. — Έν Αμμοχώστου ή Δις Ελένη Χατζηπέτρου, Διευθύντρια του Παρθενγωγείου. — Έν Λευκωσία ή Δις Ελένη Χρήστου, Διευθύντρια του Παρθενγωγείου. — Έν Αζονακι ή Κε Ελένη Πούρτζη. — Έν Αλεξάνδρου ή κ. Εγγίνος Ζήνων, Βουλευτής-Διηγήτορας. — Έν Πάρισι ή κ. Σπυρίδων Μυσομάτης, Διηγήτορας. — Έν Ιερουσαλήμ ή κ. Ματθίας Παυλίδης. — Έν Μυτιλήνη ή κ. Ροδόλος Γ. Ράλλης. — Έν Κερκύρα ή Δις Άγαθή Νικοκάβουρα. — Έν Σάμο ή Κε Ελληνική Στρατιά.

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΤΑΞΕΙΔΙΑ

Ο Ανοκράτωρ της Γερμανίας Γουλιέλμος εις Κέρκυρα

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΣΑΜΟΣ

Εκείνος ὁ ὁποῖος θὰ ἐπισκευθῇ τὴν Σάμον καὶ θὰ γράψῃ τὰς ἐντυπώσεις του θὰ ἔχῃ πολλὰ νὰ εἰπῇ διὰ τὴν περικαλλῆ νῆσον. Μία ζωὴ δράσεως, ἕνας πόλεμος διαρκῆς, μία ἀγωνία συνεχῆς τὴν κατέστησαν ἐλευθέραν χωρὶς τὴν παραμικρὰν βοήθειαν ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν Πατρίδα.

Ἡ Σάμος εἰς τὸν ἑαυτὸν της καὶ τὸν Σοφούλην της — τὸν ἄνθρωπον τῆς Ἰδέας καὶ τῶν μεγάλων αἰσθημάτων — ἀφείλεται τὴν ἐλευθερίαν της, καὶ εἶνε ἡ μόνη νῆσος ἡ ὁποία δὲν ἐζήτησε θυσίας ἀλλὰ ἐλευθέρᾳ ἦλθε νὰ συναντήσῃ τὴν μητέρα της.

Ἀλλὰ μέσα εἰς προχειροῦς ταξιδιωτικὰς ἐντυπώσεις δὲν πρόκειται νὰ γράψῃ κανεὶς τὴν ἱστορίαν τῆς Σάμου. Οὔτε διὰ τὰς ἐξεγέρσεις της, οὔτε διὰ τὰς ἐπαναστάσεις της, οὔτε διὰ τοὺς πολέμους της, οὔτε διὰ τὸν φοβερὸν της Κοπάσην. Ὁ Σαμιακὸς λαὸς δὲν ἐπολέμησε βεβαίως ὅπως ὁ Κρητικὸς. Καὶ τοῦτο διότι ἀπὸ τὸ 1824 ἡ Σάμος ἦτο κατ' οὐσίαν ἐλευθέρᾳ ἀφοῦ δὲν κατώρθωσε ποτὴ ἡ Τουρκία νὰ τὴν κατακτήσῃ. Ἦτο ἡ μόνη ἴσως τουρκικὴ κτήσις ἡ ὁποία δὲν προσεῖλκυσε τὴν τουρκικὴν οἰκογένειαν. Ὁ ἄγας καὶ δέκα ἕως δώδεκα στρατιῶται ἦτο ἡ μόνη τουρκικὴ δύναμις ἡ ὁποία ὑπῆρχεν εἰς τὸ Βαθὺ ἀκόμη κατὰ τὴν ἐπαναστάσεως τοῦ 21. Τὸν φόρον τῆς ὑποτενλείας τὸν ὁποῖον ἐπλήρωνεν ἡ Σάμος εἰς τὸν Ὀθωμανοῦς κυρίαρχον κατώρθωνε πάντοτε νὰ τὸν κρατῇ εἰς τὴν νῆσον διὰ τὰς ἰδίας της ἀνάγκας. Ὑπάρχει μάλιστα τὸ ἐξῆς ἱστορικὸς ἐξηκριβωμένον. Οἱ Σάμοι πολλάκις ἀπέστελλον εἰς εἶδος τὸν φόρον τῶν εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν. Καὶ ὅταν τὸ εἶδος αὐτὸ ἦσαν σταφυλαί, φαντάζεται κανεὶς εἰς ποίαν κατάστασιν ὁ λεπτὸς καὶ εὐγεστός καρπὸς ἐφθάνεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀποστελλόμενος ἐκεῖ μὲ μικρὰ καίκια καὶ πόσον χρήσιμα θὰ ἦσαν τὰ σάπια αὐτὰ σταφύλια εἰς τὰς σουλτανικὰς ἀνάγκας. Αὐτὸ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μία μεγάλη ἐνδειξις τῆς εὐφρείας τοῦ Σαμιακοῦ λαοῦ.

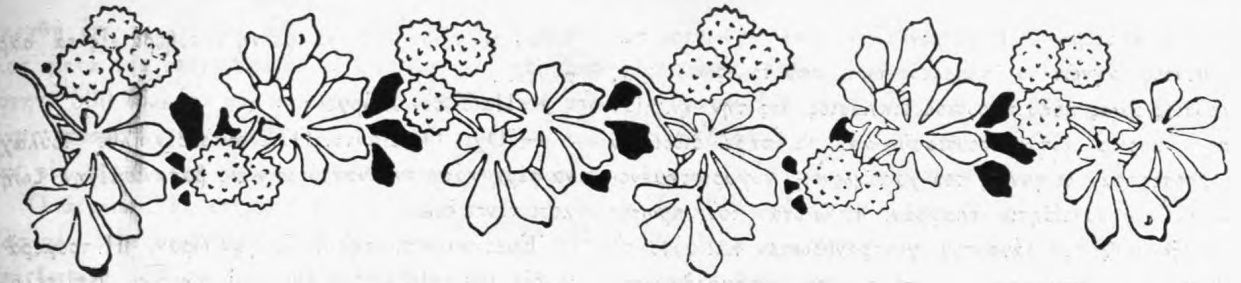
Σήμερον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει κανεὶς νὰ προσέξῃ εἰς τὸ μικρὸν χαριτωμένον Βαθὺ εἶνε τὸ Διοικητήριόν του καὶ τὸ Βουλευτήριον. Τὸ πρῶτον, ἀπλόον, ἀπέρητον καὶ με-

γαλοπρεπὲς ἐλκύει τὴν προσοχὴν τοῦ ταξιδιωτοῦ πρὶν ἀκόμη ἀποβιβάσθῃ εἰς τὴν πόλιν. Καὶ ἂν δὲν ὑπῆρχεν ἡ γαλανὴ σημαία ἡ ὁποία κυματίζει ἐπὶ τοῦ κοντοῦ τῆς προσόψεώς του, ἤρκει μόνη ἡ θέα του νὰ φανερώσῃ ἐπὶ τὸ κτίριον αὐτὸ δὲν εἶνε κατοικία κοινοῦ θνητοῦ ἀλλ' ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ μεγάρου αὐτοῦ, ἔζησαν ὅσοι ἡγεμόνευσαν ἐπὶ τῆς Σάμου.

Τὰς εἰκόνας τῶν ἡγεμόνων αὐτῶν τὰς βλέπει τις εἰς τὸ Βουλευτήριον. Ἠγεμονεύοντος Ἀλεξάνδρου Καραθεοδωρῆ, εἰς τὰ 92, ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Βουλευτηρίου τῆς Σάμου, ἀφοῦ εἶχον τὰ πάντα προπαρασκευάσῃ δι' αὐτὴν ὁ Παναγῆς Σοφούλης καὶ ὁ βουλευτὴς κ. Δημ. Γεωργιάδης. Τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Βουλευτηρίου τὴν στολίζουν αἱ εἰκόνας τῶν ἡγεμόνων τῆς Σάμου καὶ τῶν πρώτων ἐλευθερωτῶν της, τοῦ καπετάν Σταμάτη καὶ τοῦ Λογοθέτη. Ὁ Γκίκας, ὁ Καραθεοδωρῆς, ὁ Βογορίδης, — ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε καὶ πρῶτος Ἠγεμόνων — ὁ Ἀδοσίδης, ὁ Μαυρογένης, ὁ Φωτιάδης, ὁ Ἀρίσταρχος, ὁ Κονεμιμένος, ἔλαι φυσιογνωμίαι ἄδραϊ, ἀφίρουν τὴν ἐντύπωσιν τοῦ περασμένου μεγαλείου εἰς τὸν ἐπισκέπτην. Γιὰ ὅλους αὐτοὺς ὀμιλοῦν μετὰ σεβασμοῦ οἱ πολῖται τῆς Σάμου. Ὅλοι αὐτοὶ ἦσαν βεβαίως ὑπάλληλοι τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ δὲν λησμονοῦσαν ὅτι εἶχαν γεννηθῇ Ἕλληνες. Εἰσήγαγον τὴν ἑλληνικὴν Νομοθεσίαν, ἀνήγειραν Σχολεῖα, ἔφεραν διδασκάλους καὶ ἐν γένει ἐσκέπτοντο περισσότερο ὡς Ἕλληνες παρά ὡς Ὀθωμανοὶ ὑπάλληλοι. Ὁ μόνος ὁ ὁποῖος ἐλησμονῆσεν αὐτὸ ἦτον ὁ Κοπάσης. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ὑπῆρξε καὶ ὁ τελευταῖος Ἠγεμὼν της, ὁ ὁποῖος μὲ τὰς καταδιώξεις ἐζήτησε τὸν λαόν της καὶ ὠφέλησεν τόσο τὸν ἀγῶνα της ὥστε νὰ τὴν φέρῃ συντόμως εἰς τὴν ἐλευθερίαν.

Ἡ Σάμος ἔχει μίαν ἐντελῶς ἰδικὴν της, ἐντελῶς ξεχωριστὴ ποίησι. Εἶνε καὶ αὐτὴ ἕνα ἀπὸ τὰ πολυτίμητα ὀμαράγδια τοῦ ἑλληνικοῦ Αἰγαίου ποῦ ἔχει φωτεινὰς ἡμέρας καὶ ἀξέχαστα δειλιὰ καὶ σεληνεζώτιστα βράδρια, καὶ ἀγριεμένα κύματα καὶ καταπράσινα βουνὰ καὶ ἤρεμες ἀκρογιαλίαι, καὶ ὠραία τοπεῖα καὶ λευκὰ ὄνειραμένα στήσες τῶν βουνῶν της σπιτάκια. Ὅλα αὐτὰ κάμουν τοὺς κατοίκους της ποιητὰς, τοὺς καθιστοῦν πατριώτας καὶ τὰ βιβλία τοὺς ἀναπτύσσουν τόσο ὥστε μετὰ τῶν αὐτῶν νὰ εὐρίσκατε τοὺς πλέον ἐκλεκτοὺς, τοὺς πλέον μορφωμένους Ἕλληνας.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΣΩΓΡΑΦΟΥ

ΑΙ ΜΙΚΡΑΙ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ

ΑΝ Η ΝΕΟΤΗΣ ΗΞΕΡΕ...

Ἐνῷ ἐκαπνίζαμεν εἰς τὸ μικρὸν σαλονάκι μὲ τὰ γλωμὰ ἐπιπλα, καὶ τὰ μεγάλα κίτρινα φθινοπωρινὰ τριαντάφυλλα εἰς τὰ παραπετάσματα τῶν παραθύρων, ἔξαφνα τοῦ θορύβου τῶν πλαγινῶν αἰθουσῶν ἐδέσποσε μία δυνατὴ, βαρεῖα, ἠχηρὰ συγχορδία εἰς τὸ πιάνο, καὶ ἀμέσως ἠκολούθησε ἕνα βάλς, γοργὸν καὶ σπαρακτικὴ εὐθυμίας.

— Ποῖος παίζει; ἠρώτησε κάποιος.

Ἀλλὰ τὸ πιάνο ἀπέβη τρεῖς αἰθούσας ἀπὸ ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν ἐκαπνίζαμε, καὶ ὁ παίζων δὲν ἐφαίνεται. Κάποιος τότε εἰς ἀπάντησιν εἶπε.

— Μπᾶ; Τὸ βάλς τῆς Τραβιάτας! Γιὰ φαντάσου! Ποῦ τὸ θυμῆθηκε, ὅποιος κ' ἂν εἶνε ποῦ παίζει!...

Εἰς τὸ μεταξύ ἕνας φίλος μας, ὁ παλαιὸς καλὸς μας φίλος, ὁ εὐθυμότερος ὡς ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἶχεν ἔξαφνισθῇ. Μόλις ἤρχισε τὸ βάλς αὐτὸ τὸν εἶδαμε νὰ σβύνη, ταραγμένος τὸ σιγάρο του, νὰ διορθῶν τὸ φράκο του καὶ νὰ διευθύνεται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ πιάνου.

Τὸ βάλς ἐξηκολούθησε καὶ ταυτοχρόνως ἐπανέλθησαν αἱ ὀμιλῖαι εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ καπνίσματος.

Χλωμώτερος, προφανῶς ταραγμένος, μελαγχολικὸς ἐπέστρεψε εἰς τὸ σαλονάκι τοῦ καπνίσματος ὁ παλαιὸς καλὸς μας φίλος. Ἐπῆρε πάλιν ἕνα σιγάρο, τὸ ἄναψε, ἐβυθίσθη εἰς ἕνα βαθὺ ἀναπαυτικὸν κάθισμα καὶ ἐστήριξε τὰ μάτια του εἰς τὴν ὄροφν.

— Σοῦ συμβαίνει τίποτε; τοῦ εἶπα. Μήπως θέλεις νὰ φύγωμε;

— Ὁχι, ἀπῆλθες ἀζηρημένος. Νὰ φύγωμε; Γιὰτί; Ὁχι. Μποροῦμε νὰ μείνωμε.

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ πιάνου τὸ βάλς τῆς Τραβιάτας ἐτελείωσε. Μία βαρεῖα συγχορδία ὅπως ἡ τῆς ἀρχῆς ἐσημείωσε τὸ τέλος. Μερικὰ χειροκροτήματα ἠκούσθησαν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἡ ὁποία ἦτον πραγματικῶς ἀριστοτεχνικὴ.

Ἐπειτα ἐπέρασεν ἀκόμη λίγη ὥρα. Ἐνα ἄλλο βάλς ἠκολούθησεν, ἀλλ' αὐτὸ νέον βάλς ἀπὸ τὰ τελευταῖα καὶ μερικὰ ζεύγη ἐφάνησαν στριφογυρίζοντα κάτω ἀπὸ τὰ ἠλεκτρικά. Οἱ καπνιστὰὶ ἐτελείωσαν τὰ σιγάρα των κ' ἐφευγαν ἕνας-ἕνας. Ἐμείναμεν οἱ δύο ἐγώ, καὶ ὁ παλαιὸς φίλος, εἰς τὸ ἴδιον σαλονάκι, εἰς τὴν ἴδιαν θέσιν, σκεπτικοὶ καὶ σιωπηλοὶ.

Ἐξαφνα μία κομψὴ σιλουέττα γυναικὸς ὠρίμου μὲ ἄσπρα μαλλιά, κομψὴ ὅμως πάντοτε καὶ ὠραία, ἐσταμάτησεν

εἰς τὴν θύραν, ἔρριψε μιά ματιὰ καὶ ἀντικρύσασα τὸν φίλον μου ποῦ ἐκάθητο εἰς τὸ κάθισμα, ἐκίτρινισε, ἐκλονίσθη καὶ ἐψιθύρισε.

— Μπᾶ: Εἶσθε ἐδῶ; Δὲν σᾶς εἶδα. Πόσα χρόνια ἔχομε νὰ ἰδωθοῦμε!

— Ἀλήθεια! εἶπεν ὁ ἄλλος θλιβερῶς. Πόσα χρόνια! Σᾶς ἤκουσα ποῦ ἐπαίζατε...

— Ναί. Τὸ βάλς τῆς Τραβιάτας... Τὸ ἀγαπῶ πάντοτε τόσο πολὺ!...

— Ἀθάνατο! ἐψιθύρισεν ὁ φίλος μου.

Ἐσφιξαν τὰ χέρια μὲ συγχίνησιν.

Ἐημερώματα πλέον, ὅταν ὅλοι οἱ ὀμίλοι εἶχαν διαλυθῇ καὶ εἶχαμε μείνει μόνοι εἰς τὸ ζυθοπωλεῖον ποῦ ἐπήγαμε μετὰ τὸν χορὸν, ὁ φίλος μου χωρὶς νὰ τοῦ ζητήσω τίποτε ἐσκυψε καὶ σιγὰ σιγὰ ὡς νὰ ἐξωμολογεῖτο εἰς τὸν παπᾶ καὶ μοῦ διηγήθη.

— Τὴν ἀγαποῦσα πολὺ καὶ μ' ἀγαποῦσε. Δὲν εἶχε πατήσῃ τὰ δεκαοκτὼ καὶ ἤμουν εἴκοσι πέντε εἴμεθα ἐρωτευμένοι μὲ τὰ σωστά μας. Διπλοκλειδωμένη αὐτὴ, ἀπὸ μητέρα προσεκτικὴ καὶ ἀπὸ ἕναν πατέρα ἀγριάνθρωπον, ἐλευθέρως μάγκας ἐγώ, χωρὶς πατέρα χωρὶς μητέρα, χωρὶς καμμίαν ἐπίβλεψιν, δὲν κατώρθωνα νὰ ἰδωθοῦμε οὔτε ἕνα δευτερόλεπτον τὴν ἡμέραν. Ἐπερίμενα λοιπὸν νὰ κτυπήσουν μεσάνυκτα, ἐπερνοῦσα, ἐσφύριζα τὸ βάλς τῆς Τραβιάτας καὶ μία πορτοῦλα ἀνοίγε νὰ μὲ δεχθῇ. Ἐνα βράδυ ὁ πατέρας ἐξῆλθον, ἐπαρὰ φύλαξε καὶ δὲν μ' ἐπίσπεσε ἐμένα ἀλλὰ συνέλαβεν ἐπ' αὐτοζώρω τὴν κόρη του ποῦ μ' ἐπερίμενε πίσω ἀπὸ τὴν πορτοῦλα. Ἐπηκολούθησε τραγωδία. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ὅτι τὴν ἐφύλαξαν πλέον τόσο καλὰ ὥστε οὔτε νὰ τὴν βλέπω μποροῦσα. Ἀλλὰ τὴν ἀγαποῦσα. ὦ, πῶς τὴν ἀγαποῦσα!

Ἐσιώπησε, ἐβυθίσθη εἰς τὸ παρελθόν, ἔζησε στιγμὰς μακρονης ἀγωνίας καὶ ἔπειτα σιγὰ-σιγὰ ἐπανελάβε.

— Μοῦ ἐφαίνεται ὅτι θὰ ἦτον ἀδύνατον νὰ ζήσω χωρὶς νὰ τὴν βλέπω. Ἀλλὰ ἡ ἐπιτήρησις ἦτον ἄγρυπνος. Καὶ γιὰτί; Μήπως δὲν ἤμουν ἄξιος νὰ μοῦ τὴν δώσουν; Ἀλλὰ ποῖος μπορεῖ νὰ λύσῃ τὰ μυστήρια τῆς λογικῆς τῶν γυναικῶν;

— Μὰ ἀφοῦ τὴν ἀγαποῦσες τόσο, ἠρώτησα, γιὰτί ἐπὶ τέλους δὲν τὴν ἐπερνες χωρὶς νὰ σοῦ τὴν δώσουν;

— Γιὰτί! ἠρώτησε. Ξέρω κ' ἐγώ γιὰτί. Γιὰτί δὲν ἔξερα τί ἐπρεπε νὰ κάμω. Ἀχ, ἂν ἡ νεότης ἤξερε, ὅπως λέει καὶ τὸ γαλλικὸν τραγουδάκι.

— Ἐπὶ τέλους πῶς ἐτελείωσε τὸ εἰδύλλιον; Τὸν ἠρώτησα.

— Δὲν ἐτελείωσεν, ἀπῆλθον ὁ φίλος μου. Ἀπλούστατα

δικαίω απότημας. "Ενας χοντροάνθρωπος αγνώστου πα-
ρελθόντος, αγνώστου προελεύσεως, από το εξωτερικόν,
πλούσιος όμως πολύ πλούσιος διπλάσιος εις την ηλικίαν
από το κορίτσι αυτό παρουσιάσθη και το έπηρε διότι του
το προσέφεραν οι γονεΐς του χαρούμενοι, ευχαριστημένοι
και με την συνείδησιν έλαφράν. Έγώ όταν τους πρωτο-
είδα έζω μαζί τον βάνασον χοντροάνθρωπον και αυτό το
εΐθραστον πλασματάκι, το έπηρα τόσο κατάκαρδα ώστε
έρυγα, έπηγα εις το εξωτερικόν, έζησα χρόνια όλοκληρα,
προσπαθών με το γλέντι με την πλέον έλευθέραν ζωήν
να ξεχάσω την παλιή άγάπη.

—Και την ξεχάσας

Μη! σχεδόν. "Ο χρόνος πάντα θα κάμνη τή δουλειά
του. "Όταν ξαναγύρισα έμαθα ότι ή παλαιά μου φίλη ε-
φθείρετο εις το πλάι ενός ανθρώπου, ό οποίος πληρώνων
παλαιάς άμαρτίας έσώνετο σιγά σιγά στο κρεβάτι. Αυτή
ή ζωή εκράτησε χρόνια. Μίαν νύκτα ό άνθρωπος εκείνος
έπηγε στο καλό, αφού έτυράνισε το δυστυχισμένο πλά-
σμα, αφού το έγήρασε προώρως, αφού του άσπρισε δια της
βίας τα μαλλιά του. Της άφησε μεγάλη περιουσία. Άλλά
να χρησιμεύσει εις τί εις μίαν γυναίκα που έδασκνήσθη από

δεκαοκτώ ετών δια να μείνη έλευθέρα εις τα σαράντα
πέντε.

—Παιδί δέν υπάρχει;

—"Οχι. "Ότε αυτό. "Ότε αυτό δέν ήλθε τουλάχιστον
να φέρη κάποιαν ανακούφισιν εις βασανισμένην ζωήν ει-
κοσι πέντε ετών.

Έμείναμεν σιωπηλοί έλίγην ώραν. Η τρομερά τρα-
γωδία μάς έπίαζε το στήθος και των δύο. Έπί τέλους:

—Έγώ, του είπα, ξέρεις τί θάκανα τώρα στη θέσι σου;

—Τί θα έκανες!

—Θα την έπαιρνα τώρα.

"Ο φίλος μου έμειδισε θλιβερώς, εκίνησε το κεφάλι
και μου έψιθύρισε.

—Μην ξεχνάς το παλιό γαλλικό τραγούδι. "Αν ή νεό-
της ήξερε, και αν το γήρας ήμπορούσε... Δέν μπορώ να
το κάμω αυτό. Μου λείπει πλέον το θάρρος. Η ηλικία
δωκ περνά το έλαττώνει το θάρρος. Άλλοίμονο σ' εκεί-
νον που δέν τώχει στα νειάτα του την σιγήμην που θα
θα του χρειασθί.

Έσφίξαμε τα χέρια και έχωρισθήκαμε σιωπηλοί.

Γ. Β. ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΑΡΧΕΙΟΦΥΛΑΚΕΙΟΝ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Διαφόρους αναφοράς είχαν υποβάλει οι κατά κειρούς
αρχαιοφύλακες προς το Συμβούλιον της Κοινότητος, ως
προς την άθλιαν κατάστασιν του Άρχείου, ότε επί τέ-
λους εν συνεδρία της 28ης "Οκτωβρίου 1661 άπεφασί-
σθη υπό των Συνδίκων, ίνα εις την θέσιν του αρχαιο-
φύλακος Μοισενίου εκλεχθί νέος εκ του σώματος του
Συμβουλίου επί τριετίαν, υπόχρεως δι' ιδίων έξόδων να
έπισκευάσθ το Άρχεϊον, τηρή σημείωσιν ακριβή των
έγγράφων και βιβλίων και τέλος αριθμήσθ ταύτα, ως
έπίσης τας προικοπαράδοσεις και διαθήκας των συμ-
βολαιογραφικών βιβλίων, επί ποινή 100 ρεαλίων και
στερήσει του βαθμού του. Τοιούτος δ' έξελέγη τή 19η
Αύγουστου 1662 ό Δημήτριος Βαρβιάνης, όστις και
άνέλαβε την εϋθύνην της τακτοποιήσεως του Άρχείου.

Ουδέν σπουδαιότερον δια την Κοινότητα, όσον ή δια-
φύλαξις των βιβλίων αυτής, καθώς και εκείνων των
τεθνεώτων συμβολαιογράφων άθίκτων και ή διατήρησις
παντοίας άλλης, συνισταμένης εις διαθήκας και άλλα
έγγραφα των αυτών συμβολαιογράφων, τα όποια, ένεκα
του θανάτου αυτών και συν τω χρόνω, πολλαπλασια-
ζόμενα καθίστων ανεπαρκές το μέρος, όπου ταύτα έ-
φυλάττοντο, άλλως τε και το πλείστον μέρος των βι-
βλίων τούτων όχι μόνον σσηπότων και έσχισμένων, άλ-
λά και άτάκτως έρριμμένων, έγένετο επί τέλους ά-
χρηστον και ούδεμιās σημασίας.

Διό οι τότε Συνδικοι της Κοινότητος Νικ. Λάζα-
ρης και Πέτρος Λατίνος έξ όνόματος και του εις Βε-

νετίαν τότε άπουσιάζοντος συναδέλφου των Εϋσταθίου
Βολτέρρα θέλοντες να επιφέρωσι θεραπείαν τινά προς
άρσιν τσοϋτον επίβλαβους του Άρχαιοφυλακείου κατα-
στάσεως, άπεφασισαν εν συνεδρία της 15ης "Ιανουα-
ρίου 1666 να οικοδομήσωσι κατάλληλον και εύρύχω-
ρον οίκημα, καθότι και το Άρχεϊον της Κοινότητος,
έν ώ διεφυλάττοντο τα βιβλία των τεθνεώτων συμβο-
λαιογράφων και άλλα δημόσια έγγραφα είχαν υπό του
χρόνου καταστή εις κατάστασιν έρείψιμον, το όποιον
εδει να συμπεριλάβη όχι μόνον τάναφερθέντα βιβλία,
άλλ' ιδίως εκείνα, τα όποια, κατά τας περιστάσεις,
θα έπολλαπλασιαζόντο εκάστοτε. Έπεισαν δε προς
τούτο και τον κόμητα "Ιωάννην Λευκόκοιλον, τότε γραμ-
ματέα του Άρχείου της Κοινότητος, να υποστή άπάσας
τας δαπάνας, να έπιστατήσθ μέχρις άσπερατώσεως
της όλης έργασίας, υπόχρεως να κατασκευάσθ όλα τι
διαμερίσματα και τας έγγραφοθήκας μετά κλειθρων,
δι' εκαστον συμβολαιογράφων, συνάμα δε δι' έξόδων
του κειώτιον προς τοποθέτησιν των διαθηκών, αι ό-
ποια συμφώνως τοις τότε νόμοις, έστέλλοντο εν πρω-
τογράφω παρά των συμβολαιογράφων και έσφραγίζοντο
εις το Άρχεϊον της Κοινότητος προς άρσιν πάσης πα-
ραποιήσεως, και τέλος να τακτοποιήσθ πολλά βιβλία,
νάναθεωρήσθ τα τήδε κακείσε άνόμως συνταχθέντα
προικοσύμφωνα, να τακτοποιήσθ το Βιβλίον Διαταγών
και θέσθ κατ' άλφαβητικήν τάξιν τα πλείστα των βι-
βλίων του Συμβουλίου, τα άνευ μέχρι τότε καταλόγων.
Προς άσπερατώσιν τοιούτου έργου άπεφασίσθη να έ-

κλεχθί επί πενταετίαν, ως αρχαιοφύλαξ, ό Λευκόκοι-
λος, μετά της υποχρεώσεως να πληρώσθ εις την Κοι-
νότητα 500 δουκάτα και να υπάκειται εις δεκαετή στέ-
ρησιν πάσης εν τω Συμβουλίω ύπηρεσίας, ει μη έφε-
ρεν εις πέρας τας όποιās ανελάμβανεν υποχρεώσεις.

"Ο αρχαιοφύλαξ έτηρείτο εις τη θέσιν του κατ' άρ-
χας μεν επί τετραετίαν, είτα επί τριετίαν και τέλος
επί διετίαν, έξελέγετο δε υπό του Συμβουλίου της Κοι-
νότητος φέρων τον τίτλον «Γραμματεϋς της πόλεως
και συμβολαιογράφος παρά τω Άρχαιοφυλακείω».
(Cancellier della Città e modaro deputato all ar-
chivio) υποχρεούτο δε να κρατή άπαντα τα βιβλία του
Συμβουλίου και τα των συμβολαιογράφων, ως και τας
διαθήκας και και τα λοιπά έγγραφα και να καταθέτη
εις χείρας των Συνδίκων 20 ρεάλια, προωρισμένα δια
την πληρωμήν εδαφονομής, την όποιαν ή Κοινότης έ-
πλήρωνεν εις τους διαδόχους του ποτε Παύλου Γαήτα
δια το Άρχεϊον αυτής. Ούχ ήττον το ύπουργημα του
αρχαιοφύλακος, περιλαμβανόμενον μεταξύ των καλου-
μένων επικερδών ύπουργημάτων Cariche di lucro είχε
πολλας τας απολαύσας. Δια διαταγής του Προνοητού
Ζακύνθου Άλοισίου Κουερίνου, χρονολογουμένης από
7 "Οκτωβρίου 1688, έγένετο νέα διατίμησις των εν
τω Άρχείω έπαφινόμενων τοις αίτούσιν αντίγράφων,
μη ισχυούσης πλέον της παλαιάς. Η διατίμησις αυτή
άνηρτήθη επί πίνακος εν τω Άρχείω της Κοινότητος
προς γνώσιν και συμμόρφωσιν των ενδιαφερομένων.

Είχε δε, ως εξής:

Δι' αντίγραφον τοκογλυφικού χάρτου μέχρις 25 ρ.	"Ασπρα	2
" " " " " " " " " " " "	άνω των 25 ρ.	5
" " " " " " " " " " " "	άγοραπωλησίας μεϊον των 10 ρ.	3
" " " " " " " " " " " "	από 10—50 ρ.	5
" " " " " " " " " " " "	άνω των 50 ρ.	10
άτλης παραγγελίας άσπρων 2	"	2
" " " " " " " " " " " "	6	6
ναύλου μεγάλων πλοίων	"	10
" " " " " " " " " " " "	μικρών	5
οίασδήποτε προσφοράς	"	10
έκμισθώσεως έτησίας	"	2
" " " " " " " " " " " "	πλέον του έτους	4
έταιρείας	"	5
προικίου χάρτου	"	5
προικίως παρακαταθήκης μέχρις 100ρ.	"	5
" " " " " " " " " " " "	από 100—500 ρ.	10
" " " " " " " " " " " "	500 και άνω	45
συγκαταθέσεως και συναλλαγής	"	10
διαθήκης από 100—300 ρεάλια	"	20
" " " " " " " " " " " "	300 ρ. και άνω	30
καταγραφής μέχρις 100 ρ.	"	10
" " " " " " " " " " " "	από 100 ρ. και άνω	40
εκάστου ποσού άνω των 500 ρ.	"	40
άποικιακού έγγράφου	"	2
πληρωμής χρέους	"	2
ένσφραγιστων έγγράφων(συμβ)γράφων	"	4
έκαστον βιβλίον ζι,τούμενον προς εύ- ρεσιν ύποθέσεως τινος	"	2
άπεφάσεις των έπιθεωρητών των ό- όδων	"	12
έκαστον αντίγραφον αυτών	"	2

Η άνέγερσις ούχ ήττον του, ως άνωτέρω, νέου οι-
κήματος προς χρήσιν Αρχαιοφυλακείου έβράδυνεν, ά-
γνωστον δια τινας λόγους, να εκτελεσθί διότι, δύο
έτη βραδύτερον, εύρίσκομεν αναφοράν από 12 "Ιανου-
αρίου 1668 του αρχαιοφύλακος "Ιουλίου Κοντούτση, δι'
της εξήτει: ούτος να ληφθί ως τάχιστα φροντίς όχι μόν-
ον ύπερ άνεγέρσεως του νέου οικήματος, αλλά και
περι τακτοποιήσεως των βιβλίων, βραδύτερον δε όμοίαν
άλλην του αρχαιοφύλακος Άλοισίου Σέρρα προς την
Διοίκησιν, τους Συνδικους και το Συμβούλιον από 2
"Ιουνίου 1675 περι του αυτού άντικειμένου. «Έάν, λέγει:
»προοιμαζόμενος ό Α. Σέρρας, το έφευρετικόν του ά-
νθρώπου πνεύμα δέν έγνώριζενά διαιωνίζεται δια των
»χαρκατήρων εν τη μνήμη των μεταγενεστέρων, δυστυ-
»χώς ήθελεν έπακολουθήσει ό θάνατος όχι του σώματος,
»αλλά και αυτής της άρετής, της ικανότητος, της δό-
»ξης ούδε κατά συνέπειαν υπήρχε βαθμών διάκρισις
»μεταξύ των προσώπων, ύπισταμένης τοιαύτης συγχύ-
»σεως, χαλαρούσης την υπό του παραδείγματος των
»μεταγενεστέρων εισαχθείσαν καλήν τάξιν. "Ο μη άνα-
»γνωρίζων την άλήθειαν ταύτην ηϋδούλως είνε άξιόμνη-
»μης εις το μέλλον, η μόνος θέλει εκφυλισθί, και ό μήκα-
»ταβάλλων πάντα τα μέσαδπως φθάσθ εις τα όμματα
»των έπερχομένων αιώνων ούδε και εν τω παρόντι είνε ά-
»ξιος να τον σκέπτεται τις.» Καί εξακολουθει εκθέτων
εν τη αναφορά του εκείνη, ότι, καιτοι πολλας και δια-
φόρους αναφοράς περι του άκαταλλήλου του οικήματος
και της ταξινομήσεως των βιβλίων του Αρχαιοφυλα-
κείου είχαν υποβάλει οι προκάτοχοι αυτού, ούχ ήττον.
Δια πολλους λόγους, ούδεμία είχαν επέλθει θεραπεία
υπερ της ιδρύσεως τσοϋτον έπωφελους ιδρύματος.

("Έπεται συνέχεια)

G. P. GOOCH
Η ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΤΑΛΩΝ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΘΕΙΣΑ ΕΝ ΑΒΥΣΣΗΝΙΑ ΑΠΟΙΚΙΑ

Κατά την έπακολουθήσαν την συνένωσιν της "Ιτα-
λίας δεκαετηρίδα, αυτή άφωτισθή συνετώς εις έσωτερικά
ζητήματα' μετασχούσα όμως της Τριπλής Συμμαχίας κατά
το 1882, ένόμισεν ότι έπρεπε να καταστή μεγάλη δύνα-
μις. Σχέδια περι έμπορικής άποικίας εν Άβυσσηνία είχαν
συζητηθί ζώντος ετι του Καβούρ' μόνον όμως το 1882
συνέβη ή υπό του Δεσπρέτι παρά τινος γενοατικής έται-
ρείας άγορά στενής λωρίδος πασαλίας επί της Έρυθρας
θαλάσσης. Μετα τρία έτη έστάλησαν στρατεύματα εις
Μασσάβαν, λιμένα της Άθήρσουνας, αν και ή "Ιταλία
είχε δηλώσει ότι επρόκειτο μάλλον περι έμπορικής άποι-
κίας. Το 1887 ήρχισαν να προχωρῶσιν εις τα ένδοτερα,
επί τῃ προάσει: ότι εξήτουν ύγεινά έρη δια τους στρα-
τιώτας μεταξύ των λόφων. Οι Άβυσσηνιοι οίτινες ήσαν
έτοιμοι να παραχωρήσωσιν έμπορικās εύκολίας, ήρχισαν
να υποπτεύονται σχέδια κατά της έλευθερίας των. "Ο
Νεγκούς Ζοχν εξήτησε παρά των "Ιταλών να άποσπρθῶ

—“Άλλη κατεργασία, Ἀρχιβάλδε; Κάνεις καλὸ συνωμότην».

“Ο στρατηγὸς σήκωσε τοὺς ὄμους του, μὰ μὲ κάποιον σέβας, «Λυποῦμαι, Ἀγάθη. Αὐτὸ δὲν εἶνε κατεργασία. Μὲ μιὰ λέξι, πρέπει νὰ σταματήσῃ αὐτὴ ἡ ἱστορία.»

Γύρισε καὶ τὸν κύταξε μὲ μεγάλη ἔκπληξι.

—Ἐννοεῖς τὴν ὑπόθεσι τοῦ λόρδου Κόλνι; Τί σὲ ξάφνισε τώρα; Γιατί —τὸ πρᾶγμα δὲν μποροῦσε νὰ πηγαίῃ καλλίτερα. Τὸ χροῖμα, εἶνε σὰν νᾶναι στὴ τσέπη μας.»

—Ἀγαπητή μου,» εἶπεν ὁ στρατηγὸς ντροπιασμένος. «Ξέρεις πολὺ καλὰ πῶς ποτὲ δὲν εἶμαι...δύσκολος. Σήμερα ὅμως ἀνεκάλυψα κάτι...»

—Ἀνεκάλυψε κάτι;» φώναξε δυνατὰ. Ἡ ἔγκρατεία της γιὰ μιὰ στιγμή χάθηκε. «Γιὰ τὸν κ. Μπλούεσον; Τὰ χρήματά του...δὲν εἶνε...;»

—Γιὰ τὸν Κόλνι, ἀγαπητή μου.» Κύταξε γύρω στὴν κάμαρα γιὰ νὰ βεβαιωθῇ πῶς κανένας δὲ τὸν ἄκουε. «Εἶνε τρελλός, θεότρελλος.»

Ἡ λαίδη Ἀλισον-Κόνβεϋ ἀνέπνευσε μὲ ἀνακούφισι. «Τρελλός; Βέβαια καὶ εἶνε τρελλός. Ὅλοι οἱ Κόλνι εἶνε. Καὶ εἶνε περήφανοι γι' αὐτόν.»

—Θέλω νὰ πῶ, ἀληθινὰ τρελλός. Ἔξω ἀπ' τὸ λογικὸ του. Παράφρων. Ἐπικίνδυνος.»

Τὸ γέλιο χάθηκε ἀπ' τὰ χεῖλιά της. «Ἐπικίνδυνος; Τί ἐννοεῖς;»

—Ἐννοῶ πῶς ἔχει παροξυσμὸς δολοφονικῆς ματίας. Καὶ πῶς βεβαιότατα θὰ σκοτώσῃ τὴ γυναῖκα του τρεῖς ἐβδομάδες μετὰ τὸ γάμο του.

—Μὰ-μὰ αὐτὸ εἶνε παράξενο. Πῶς σοῦ ἤλθε αὐτὴ ἡ παράλογη ἰδέα;»

—Ὁ Χάρδιγκ, ὁ ὑπηρέτης του, μοῦ τὸ εἶπε. Δὲν εἶνε πραγματικῶς ὑπηρέτης του. Εἶνε φύλαξ του.

—Μά...

—Μοῦ τὸ εἶπε κατὰ τύχη. Ἡμῶν μαζί του σήμερον τὸ πρωί, ξέρεις. Ὁ Χάρδιγκ τὸν ξύριζε. Μιλούσαμε γιὰ ξυράφια. Δὲν ξέρω ἂν πρόσεξες ποτὲ πόσον ἀρέσει τοῦ Κόλνι νὰ μιλῇ γιὰ φονικὰ ὄπλα. Τὸ πρόσεξα πολλὰς φορὰς, μὰ δὲν τοῦ ἔδωσα καμμιά σημασία. Ζήτησα τὸν δείξω τὸ ξυράφι μου, ἐκεῖνο ποῦ μεταχειρίζομαι ἀπ' τὸν καιρὸ...

—Ναί, ξέρω. Ἐξακολούθησε.

—Εἶδα πῶς ἄρχισε νὰ ἐνδουσιάζεται φοβερὰ γιὰ κάτι. Ἐπειτα, ὅταν ἐφρευγα, ὁ Χάρδιγκ μ' ἐπλησίασε καὶ μὲ παρεκάλεσε νὰ μὴ τὸν ἀφίσω νὰ τὸ πάρῃ στὰ χεῖριά του...τότε μοῦ τὰ εἶπε ὅλα. Μὲ ὤρκισε φυσικὰ, νὰ τὸ κρατήσω μυστικῶς. Φαίνεται πῶς εἶχε αὐτοὺς τοὺς παροξυσμοὺς ἀπ' τὸν καιρὸ ποῦ ἦτο παιδί. Κατὰ διαλείμματα, ἐννοεῖται. Ἄρχισε νὰ σκοτώνῃ τὰ πουλιά του καὶ τὰ ζῶα του. Ἐπειτα...ὠρμόυσε ἀπάνω σὲ ἄλογα μέσα στὰ χωράφια. Πέρνοι ὤρμησε καὶ ἐπάνω στὸν Χάρδιγκ. Μοῦ ἔδειξε τὰ σημεῖα ποῦ τοῦ ἄφηκε.

—Μὰ...ἡ οἰκογένειά του;

—Προσπαθεῖ ὅσον τὸ δυνατόν νὰ κρατήσῃ τὸ πρᾶγμα μυστικῶς, βέβαια. Δὲν τοῦ συμβαίνει, ξέρεις, πάντοτε. Πολλὰς φορὰς εἶνε κάλλιστα γιὰ μῆνες. Πολλὰς

φορὰς...

—Μὰ εἶνε φορικτὸ... τερατῶδες. Μπορεῖ, ἀπόψε, μπορεῖ νὰ...

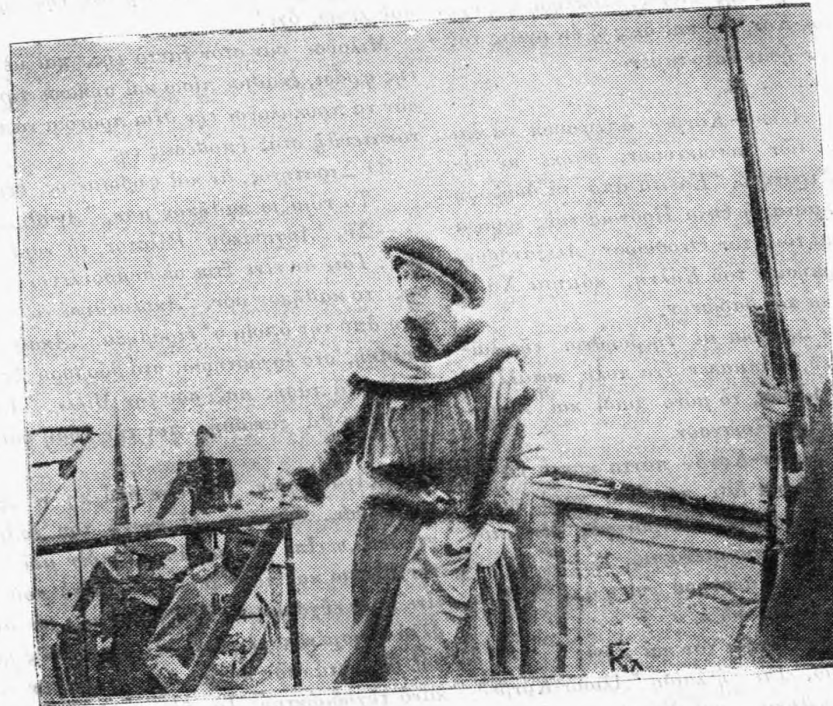
—Ὅχι δὲν εἶνε ἐποχή του, ὁ Χάρδιγκ λέγει μετὰ ἕξ μῆνες. Ἀκριβῶς πρὶν ἀρχίσῃ...προηγουμέναι πάντα σημεῖα, λέγει ὁ Χάρδιγκ...τὸν πέφτουν στὸ σπῆτι καὶ τὸν κλειδώνουν. Μοῦ φαίνεται πῶς ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι δὲν θέλουν νὰ τὸν στείλουν σ' ἕνα ἄσυλο, γιὰτὶ ἐκεῖ ζοῦν τόσο πολὺ καιρὸ. Ἐνῶ ἔξω ὑπάρχει πάντα ἡ ἐλπίς πῶς μπορεῖ νὰ κόψῃ τὸν δικό του λαιμὸ καί...

—Εἶνε...εἶνε... Μὴ μιλήσης, Ἀρχιβάλδε. Πρέπει νὰ σκεφθῶ. Θέλω νὰ σκεφθῶ.

Ὁ στρατηγὸς πῆγε στὸ ἄλλο ἄκρο τῆς κάμαρας, ἀνακάτωσε ἕνα οὔτσικυ μὲ σόδα καὶ κάθησε γιὰ νὰ σκεφθῇ κ' αὐτὸς.

Ἦτο ἀλήθεια φορικτὸ κτύπημα τῆς εἰμαρμένης. Ὁ νεαρὸς μαρκήσιος τοῦ Κόλνι ἦτο ἐλαφρόμυαλος ἐν τοῦτοις ὅμως κατήγετο ἀπὸ μακρυνὴ καὶ ἀκηλίδωτον γενεολογίαν. Ἦτο βυθισμένος σὲ χρέη, ἦτο ἥρωος πολλῶν σκανδάλων —αὐτὰ ὅλα ὅμως μποροῦν νὰ λησμονηθοῦν ὅταν γίνῃ ὁ γάμος μὲ τὴν δεσποινίδα Μπλούεσον, ἡ ὁποία ἐλέγετο πολὺ φιλόδοξη καὶ μποροῦσε νὰ παραβλέψῃ πολλὰς ἁμαρτίες, ὅταν ἐσκεπάζοντο μὲ ἕνα τίτλο. Ἦτο πολὺ ἀξιαγάπητος νέος καὶ ἀρκετὰ νόστιμος. Καὶ τώρα, ποῦ ὅλα ἐφαίνοντο πῶς ἔφθασαν στὸ τέρας τῆς ἐπιτυχίας καὶ ποῦ ἡ πέντε χιλιάδες λίρες ποῦ θὰ ἔπαιρνε ὁ στρατηγὸς ὡς μεσολαβήσας, ἦσαν ἐτοιμὲς νὰ πέσουν στὴ τσέπη του— αὐτὴ ἡ φορικτὴ ἀνακάλυψις τὰ σταματᾷ ὅλα. Τὸ ἔβλεπε αὐτὸ πολὺ καθαρά. Ὁ στρατηγὸς Βέκτσον δὲν ἦτο, ὅπως εἶπε καὶ ὁ ἴδιος δύσκολος ἄνθρωπος, ἀλλὰ δὲν μποροῦσε νὰ φαντασθῇ πῶς ἕνας τέτοιος γάμος μποροῦσε νὰ γίνῃ. Νὰ ἐνωθῇ ἕνα νέο κορίτσι μ' ἕνα δολοφόνου παρὰφρων, ἦτο... Χειρότερο ὅμως ἀπὸ ὅλα ἦτο ἡ πεποίθησίς του, ὅτι, ἐμπρὸς σὲ τέτοιες περιστάσεις, κ' αὐτὴ ἀκόμη ἡ γυναῖκα του τίποτε δὲν μποροῦσε νὰ κάμῃ. Εἶχε πολὺ μεγάλη ἰδέα γιὰ τὴν κοίσις της σ' ὅλα τὰ ζητήματα. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποῦ ὁ λοχαγὸς Ἀρχιβάλδος Ράλστον, ὅπως ἐλέγετο τότε, ἐπαύθη διότι ἐχαροτοπακτιοῦσε, παρεδόθηκε ἐντελῶς εἰς τὰς εἰσηγήσεις της. Ἐδέχθη νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἀτομικότητά του καὶ νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ διάφορα μέρη τῆς γῆς. Μετὰ τρεῖς χρόνια συγκατένευσε στὴν εἰδησί' τοῦ θανάτου του. Συγκατένευσε ἀκόμη καὶ στὸ δεύτερον γάμο τῆς καταλυπημένης του χήρας μὲ τὸν ὀγδοντάρον σερ Ἀλισον-Κόνβεϋ. Μὲ προθυμία δὲ ἐπέστρεψε στὸ Λονδῖνο μετὰ τὸ θάνατο τοῦ δευτέρου συζύγου της, διὰν, ἀναγκασμένη πάλι νὰ ζῆ μὲ τὴν ἐξυπνάδα της, τοῦ ἔγραψε νὰ ἔλθῃ ὡς βοηθός. Ἐπεκρίθη τὸ πρόσωπον ἀποστράτου Μεξικανοῦ στρατηγοῦ, εἶχε δὲ τόσο ἀλλάξῃ, ὥστε δὲν ἔπληθε κανένας κίνδυνος ὅτι οἱ φίλοι του θ' ἀνεγνώριζαν τὸν κάποτε ἀδύνατον, ξανθὸν καὶ λεπτοκαμωμένον νέον λοχαγὸν Ράλστον, εἰς τὸν σωματικῶς καὶ μέλαγχροινὸν στρατηγὸν Βέκτσον. Μὲ τὴν μεγαλείτερον χάρι ἀνέλαβε τὸν ρόλο ἀπλοῦ γνωρίζου τῆς γυναικὸς του εἰς τὰ μάτια τοῦ κόσμου, κορυφὰ δὲ ἔκαμνεν ὅ,τι τοῦ ζητοῦσε.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΦΙΞΗ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ ΕΙΣ ΔΥΡΡΑΧΙΟΝ

Ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀλβανίας κατεχομένη τοῦ πολεμικοῦ τὸ ὅποιον μετέφερε τὸ βασιλικὸν ζευγος εἰς τὸ Δυρράχιον

Ἀλβανοὶ τῆς Κορυτσᾶς συζητοῦντες εἰς τὸ καφενεῖον

“Οτι αυτοί οι δύο έμειναν τόσο άφοσιωμένοι ό ένας στον άλλο, για τόσο πολν καιρό, δέν ώφειλετο σέ κανένα ύψηλό ιδανικό τής ιερότητος του δεσμού του γάμου. Ήτο μόνο και μόνο από τή μεγάλη και κοινή τους άγάπη για τή μονάρχη τούς κόρη τήν Μίλλη Ράλστον, εις τήν εύτυχία τής οποίας, δλόκληρη ή ψυχή τής λαίδης “Αλισον-Κόνβεϋ και όλες ή ενίργειες του στρατηγού Βέκτσον ήσαν έστραμμένες.

“Όταν ή λαίδη “Αλισον-Κόνβεϋ απέφασε να έπιδοθή στην έργασία των συνοικειών, βρήκε μεγάλη βοήθεια από τον Στρατηγό. Έπειτα από τά διάφορα έπιτυχημένα τολμήματα, ή Θεία Πρόνοια τούς έξορισε επί τέλους στα χέρια τους τον Θεόδωρον “Αλέξανδρον, δέκατον όγδοον μαρκήσιον του Κόλνη, κόμητα Χάνς, έποκόμητα Βηθλεέμ και βαρώνον.

Γι’ αυτόν ή θεία πρόνοια με τή βοήθεια τής λαίδης “Αλισον-Κόνβεϋ, έτοιμάσεν ένα πολν κατάλληλο συνοικέσιο με τήν Δώραν, τό μόνο παιδί και κληρονόμον του Ροβέρτου Μπλούετσον.

Με τήν λαίδη “Αλισον-Κόνβεϋ πάντα κοντά να ύποβοηθή τή θεία πρόνοια όλα πήγαιναν καλά ίσα με τώρα —στη δυσάρεστη σκέμη ό Στρατηγός δέν πρόσεχε να κρατήση ένα λυπηρό στεναγμό.

—“Αρχιβάλδε είπε μιá ασυτηρά φωνή από τό άλλο άκρο τής κάμαρας. «Έλα δώ.»

Γρήγορα κένωσε τό ποτήρι του και πήγε.

—Δέν τό πιστεύω, είπε ή λαίδη “Αλισον-Κόνβεϋ άποφασιστικά. «Σκέφθηκα...και δέν τό πιστεύω.»

—Μά, αγαπητή μου...

—“Εκείνος ό Χάρδιγκ, είμαι βεβαία πώς κάποιον πανούργο σχέδιο έχει. Ή ίσως ή οικογένεια Κόλνη να έχη κάποιον λόγο για να διαδώση μιá τέτοια έλεεινή συκοφαντία.

—“Αν μπορούσες μόνο...

—Μά είτε ναι είτε όχι, “Αρχιβάλδη, ό γάμος πρέπειά γίνει. Μη με διακόπτης! Λοϋ λέγω δέν μπορούμε να τό σταματήσωμεν.»

“Ο Στρατηγός δοκίμασε να έναρτιωθή.

—Και εγώ σου λέγω. “Αγάθη, πώς πρέπει να τό σταματήσωμεν. Θεέ μου, είμαι άνθρωπος δέν είμαι διάβολος! Να σκεφθώ ότι αυτό τό κορίτσι...»

—Θά έκανες καλλίτερα, αν έσκέπτεσο για ένα άλλο κορίτσι, “Αρχιβάλδη. Γιατί νομίζεις πώς θέλω τά χρήματα; Για μένα; “Η για τούς δανειστές μου; “Η για τούς δικούς σου; “Η Μίλλη πρέπει...

—Τά ξέρω όλα αυτά, “Αγάθη. “Αλλά ή κυρία Μπλούετσον έχει και εκείνη κόρη όπως κι’ εσύ τήν Μίλλη. Πώς θά σου έφαινετο αν αι περιστάσεις ήσαν άνάστροφες και...

—Δέν μπορώ να φαντασθώ πώς θάφιναι τήν κόρη μου να διατρέξη τέτοιον κίνδυνον. Μ’ αυτό δέν έχει τίποτε να κάμη. “Η κυρία Μπλούετσον είνε μιá από τές πιο προσβλητικές, περιήφανες, χυδαίες γυναίκες, που έχω ποτέ συναντήσει. Ούτε αυτό δέν έχει τίποτε να κάμη. Τό ζήτημα είνε πώς αυτή τή στιγμή είμαι ίσα με ταύτιά στα χρέη. Καί, αν χρήμα, πολν χρήμα, δέν έλθη

από κάπου μέσα σ’ αυτούς τούς λίγους μήνες, ή έβδομάδες, ή χρεωκοπία είνε άναπόφευκτη. “Η Μίλλη θά χάση όλες τής ενκαιρίες τής ή λαίδη Κιλιγκπάκ βεβαιότατα δέν θά τήν παρουσιάση όπως ύπεσχεθή και πολν πιθανόν να περάση όλη της τήν ζωή... “Οχι, σου λέγω, όχι!

Μιλούσε σάν στον εαυτό της, και με τή τελευταία της φράση, εκάθισε πίσω και σήκωσε τήν κεφαλή της σάν να προκαλούσε τήν θεία πρόνοια να τολμήση ν’ άνακατευθής στις ύποθέσεις της.

“Ο Στρατηγός, αν και φοβισμένος, δέν επέισθη.

—Τό νομίζω καθήκόν μου, “Αγάθη...

—Σν, “Αρχιβάλδη Ράλστον, τό νομίζεις καθήκον σου; Τότε αν είνε έτσι σέ συμβουλευώ να ακολουθήσης τό καθήκόν σου. “Ακολουθήσε τό πίσω στη λάσπη από τήν οποία σ’ έτραβήξα. “Ακολουθήσε τό στη φυλακή, στο έργαστήριο, στο βόρβορο αν θέλεις. “Αλλά δέν θά πάρης μαζί σου τήν Μίλλη. “Από τή στιγμή αυτή δέν θά ξαναύδης πια τήν κόρη σου, όχι, ούτε αν.....

—“Αγάθη μου, δέν είνε ανάγκη να εξάπτεσαι τόσο. “Εγώ...εγώ...» “Η φωνή του έσβυσε: “Όσο γι’ αυτό,» είπε με παράπονο, «δέν μου φαίνεται να τήν βλέπω και πολν τώρα. Κι’ αυτό που κάμνω δέν είνε πολν ευχάριστο. “Οχι μόνο με...με αντιπαθεί... αλλά ώρισμένως με μισεί. Τό ξέρω πώς με αναφέρει, και μπροστά στον κόσμο άκόμη, ως τον «φρενομεζικανό τυχοδιώκτη». Τό ξέρω πώς πολλές φορές σέ παρεζάλεσε να μου απαγορεύσης τήν είσοδο στο σπίτι σου. Ξέρω πώς όταν τήν συναντώ δέν μου δίνει τό χέρι της, αλλά με χαιρετά σά ήτο ένας όγκος πάγου. Τά ξέρω όλα αυτά...και τά υπέφερα γιατί είνε ή Μίλλη, και...είμαι βέβαιος πώς στο τέλος θά είνε καλλίτερα γι’ αυτήν. “Αλλά όταν...»

Τόν κύτταξε με καλωσύνη.

—“Αλλ’ όταν δής τήν Μίλλη μ’ ένα καλό άνδρα και...και χωρίς να ξέρη τίποτε από...» Στάθηκε πάλι και άρχισε να σκέπτεται. «Πώς σου φαίνεται ό Μέρση “Ασχροφι;» είπεν επί τέλους, με διαφορετική φωνή. «Δέν έχει τίτλο, βέβαια, αλλά είνε άξιαγάπητο παιδί. Έχει αρκετά χρηματάκια, και δέν έχει παρά τρία πλάσματα, τά δυό άρρωστá, μεταξν αυτού και του δουκάτου. Είνε δέ και άφοσιωμένος στη Μίλλη.»

—Δέν...δέν... άρχισεν ό δυστυχής Στρατηγός. “Αλλά δέν μπορούσε να διενυθύη τή φωνή του. Χάθηκε εντελώς, και με κάτι που φάνηκε σάν λυγμός γύρισε κι’ έφυγε απ’ τήν κάμαρα.

“Αργά ένα άπόγευμα μιás βροχερής μέρας, μετά δυό μήνες, ό στρατηγός Βέκτσον και ή λαίδη “Αλισον-Κόνβεϋ ήσαν πάλι καθισμένοι στο ώμορφο σαλονάκι τους.

“Αν κρίνωμε απ’ τής φυσιογνωμίες, οι δυό περασμένοι μήνες, φαίνεται πώς έπεσαν πολν άσχημα για τον Στρατηγό. Τά μαλλιά του ήσαν πολν πειό άσπρα: οι ώμοί του περισσότερο κυρτοί, και έφαινετο σάν κάτι να ένοχλούσε τás σκέψεις του. “Η γυναίκα

του όμως έφαινετο πολν εύτηχης και με πολν θάρρος, και τά ώραιά της χέρια δέν έτρεμαν σάν έσέρβριε τό τσάι. Τό ρολόγι του άγίου Σεβαστιανού, στο άκρο τής πλατείας, κύπησε πέντε. “Η λαίδη “Αλισον-Κόνβεϋ παρεμέρισε τό φλυτζάνι της κι’ έμέτρησε τούς κύτους.

—“Ο λόρδος Κόλνη βρήκε γυναίκα αγαπητέ μου, είπε με πονηρία «κι’ εμείς βρήκαμε...» Κύτταξε τήν τσέπη του σάκκου του. «Τό έχει ασφαλώς βέβαια;» “Ο Στρατηγός έσπόγγισε τό μέτωπό του με τό μανδηλάκι του.

—Είθε να μη τό έβλεπα ποτέ,» είπε ψιθυριστά.

—Τί φοβείσαι πάλι τώρα;» απήντησε ή γυναίκα του σιγά, κι’ έπειδή δέν έλαβε καμμιά απάντησι, απρέπει να όμολογήσης πώς είχα μεγάλο δικηο. “Ολόκληρη ή ιστορία δέν ήτο παρά μιá πανουργία του ύπηρέτη του...πώς τον λένε;»

—“Ο Χάρδιγκ έφυγε προό τριών εβδομάδων,» έμουμερούρισε ό Στρατηγός. «“Ο νέος ύπηρέτης λέγει πώς ήτο τυχαίο.»

Σιώπησαν και οι δυό για λίγη ώρα. Έπειτα ό Στρατηγός είπε με άνακούφισι. «Για ένα πράγμα ευχαριστώ τό Θεό.

—Κι’ αυτό είνε;» Ρώτησε εκείνη με άδιαφορία

—Πώς ή Μίλλη δέν μπορούσε να ύποφέρει αυτόν τον άνθρωπο,»

—Τί έννοεις;»

—“Ας ύποθέσωμε ότι...είνε φιλόδοξη σάν όλα τά κορίτσια τής ηλικίας της. “Ας ύποθέσωμε ότι...της άρεσκε ό τίτλος.»

—Πολλές φορές νομίζω, “Αρχιβάλδη, πώς γεννήθηκες ήλιθιος. Μήπως νομίζεις πώς εγώ, ή μητέρα της, δέν έχω μάτια; Δέν είμπορεί να τον ύποφέρει, Γι’ αυτό τό λόγο, ό Πέρση “Ασχροφι δέν έκαμε κανένα τόλμημα.»

—Μου φαίνεται όχι, είπεν ό Στρατηγός. Κι’ ενώ παρατηρούσε για τό μανδηλάκι του, τό ρεβόλβερ που κρατούσε άπάνω του απ’ τήν ήμέρα που ανέκάλυψε τήν άδυναμία του λόρδου Κόλνη, έπεσε από τήν τσέπη του στο πάτωμα.

Πριν είπουν άλλη λέξη ό κύριος και ή κυρία Μπλούετσον μιήκαν με πρόσωπα άνησυχá.

—“Η Δώρα; έφώναξεν ή κυρία χωρίς να χαιρετίση.

—“Ηλθε εδώ;

—Μά όχι, απήντησε ή λαίδη “Αλισον-Κόνβεϋ με τό γλυκύτερό της μειδίαμα. «Δέν τήν είδαμε. Εύσθε...;»

—“Η Βίδη τήν είδε μέσα σ’ ένα άμάξι με τό λόρδο Κόλνη» έξήγησε ό κύριος Μπλούετσον. «Νομίζω πώς πήγαν και τά έκαμαν.»

“Η προσποιημένη του έκφρασις ως ασυτηρού πατέρα δέν ταίριαζε καθόλου με τήν υπερηφάνια που είχε πώς απέκτησε ένα τιτλοϋχο γαμβρό.

—Μά σάς βεβαιώ, κύριε Μπλούετσον, δέν ύπήρχε λόγος για τίποτε τόσο...έξαρφνικό.

—Σημειώστε τά λόγια μου, έπέμενε ό κύριος Μπλούετσον. «Και αν τό έκαμαν, εκείνο που μπορώ να πώ είνε...»

Δέν τελείωσε τή φράση του, και μπήκε βιαστικά, χωρίς να τήν αναγγείλουν, ή ίδια δεσποινίς Μπλούετσον μ’ ένα ύψηλό νέο. Στενοχωρέθηκε όταν είδε τον πατέρα της και τήν μητέρα της, αλλά ήσυχασε πριν προφθάσουν να μιλήσουν.

—“Εσύ εδώ, Μπαμπά! “Ε, λοιπόν, ίσως να είνε καλλίτερα. Πρέπει να τό μάθης μιá ώρα.

—Κύριε Χέρβερετ, φώναξε ό πατέρας με μεγάλη έκπληξι, και κύτταξε όλη τήν ώρα τον ιδιαίτερο του γραμματέα. «Τί κάνετε εδώ; “Απαντήστε μου σ’ αυτό. Και άφήστε τό χέρι τής δεσποινίδος Μπλούετσον! “Αμέσως σάς λέγω!»

“Ο ύψηλός νέος αν και στενοχωρήθηκε, δέν ύπήκουσε. Πριν προφθάση ό κύριος Μπλούετσον να βεβαιωθή, ό στρατηγός Βέκτσον μιήκε μεταξν των, με πρόσωπο ώχρό σά στάκτη.

—Για τό Θεό, πήτέ μου είπε. «Που είνε τό παιδί... που είνε ή δεσποινίς Ράλστον;»

—Θά είνε στο Δόβερ τώρα» απήντησεν ήσυχá ή δεσποινίς Μπλούετσον. «Πανδρεύθηκε τήν ίδια ώρα που πανδρεύθηκα κι’ εγώ, και στο ίδιο μεσιτικό γραφείο. “Αγαπιώμαστε...” Ω, έχω τόσο καιρό, Μπαμπά, έπροσθεσε. «“Επρεπε να τό ξέρης. Είνε πολν άργά τώρα πια να τό σταματήσης.»

“Ο Στρατηγός άρπαξε τό κολλάρο του.

—Μά...μá...ή δεσποινίς Ράλστον...ποιόν...έπηρε;»

—Ποιόν; Πώς...τον λόρδον Κόλνη. “Ηγαπώντο σχεδόν δσον καιρό κι’ εμείς; “Ω!...τί έπαθε ή λαίδη “Αλισον-Κόνβεϋ;»

“Ο θάνατος τής Μίλλης λαίδης Κόλνη συνέβη στο Παρίσι τρεις μέρες έπειτα απ’ αυτή τή συνομιλία. “Ητο μυστήριο, όλοι όμως ένόμιζαν πώς ήτύοκτόνησε και πώς μετεχειρίσθη γι’ αυτό ένα ξυράφι που άγόρασε ό άνδρας της τήν παραμονή.

ΛΕΛΑ Γ. ΡΩΣΣΙΔΟΥ

ΑΙΓΙΟΝ

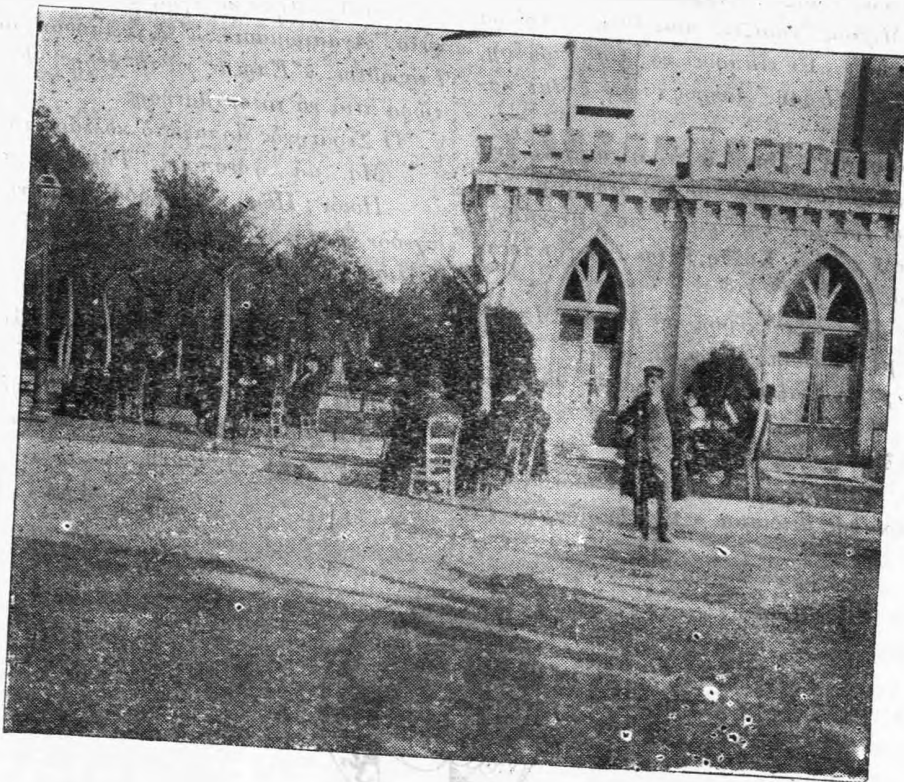
B.

Διά να δώση όμως κανείς πλήρη ιδέαν των φυσικών καλλωνών του Αιγίου πρέπει να στραφῆ και πρὸς ἄλλα σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος ὅπου ὁ ἀνεύρη σκηνογραφίας πλουσίας εἰς χρῶμα, εἰς ποικιλίαν, εἰς ἔκφρασιν, εἰς φῶς, εἰς διαύγειαν, εἰς σφρίγγος, εἰς ὀργατμόν.

Ὁ ἐκ τῶν ἐπιλέκτων τοῦ Αἰγίου κ. Χριστοδουλόπουλος, πρόεδρος τοῦ ἐν Αἰγίῳ τμήματος τῆς Γεωργικῆς Ἐταιρείας καὶ ἡ ψυχὴ τῆς γεωργικῆς κινήσεως τοῦ τόπου μίαν πρῶταν εὐαρεστεῖται νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ εἰς τὸ Ἀγροκίπιον τῆς Ἐταιρείας ἀπέχον μόλις δέκα λεπτά τῆς ὥρας τῆς πόλεως.

Ἀπὸ τῆς συστάσεώς τῆς ἡ Γεωργικῆς Ἐταιρεία ἀριθμῶν μεταξὺ τῶν Συμβούλων τῆς τὸν κ. Χριστοδουλόπουλον ὁ ὁποῖος πᾶσαν προσπάθειαν καταβάλλει διὰ νὰ δώσῃ ζωὴν εἰς τὸ ἐν Αἰγίῳ Ἀγροκίπιον τῆς Ἐταιρείας. Ὁ κ. Χριστοδουλόπουλος ἰατρός ἐκ τῶν ἐγκρίτων τῆς πόλεως, εὐρωπαικῆς μορφώσεως καὶ ζήλου ἀκαταπονήτου παρατηθεὶς ἀπὸ τινῶν ἐτῶν ἐπισήμως τῆς ιδιότητος τοῦ ὡς ἱατροῦ ἀρωγιώθη με στοργὴν εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἐν τῷ πατρίδι του δεινροκομικῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐταιρείας.

Φθάνομεν εἰς ἕνα ὑπέροχον Ἀγροκίπιον ὅπου καθέ

Ἡ Πλατεία τοῦ Αἰγίου

δενδράκι καὶ κάθε φυτῶριον καὶ κάθε σπιθαμὴ γῆς εἶνε μάρτυρες τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς ἀρσιώσεως τοῦ γι-α-τροῦ καὶ παρακλόουθῶ μίαν εὐσυνείδητον ἐργασίαν ἐφειλομένην ὀλόκληρον εἰς τὴν ἀδιάκοπον ἐπίβλεψίν του φθάνουσιν μέχρι τῆς ἀνελλιπούς διημερεύσεώς του, χειμῶνος καὶ θέρους, εἰς τὸ ἀγαπημένον του Ἀγροκίπιον.

Ἀσχέτως πρὸς πᾶσαν ἀντιγωνίαν μᾶς διὰ τὴν σκοπιμότητα τῶν γεωργικῶν ἐγκαταστάσεων τῆς «Γεωργικῆς Ἐταιρείας» εἰς τὰς διαφόρους πόλεις τῆς Ἑλλάδος εὐρίσκομεν τὴν ἐργασίαν τοῦ κ. Χριστοδουλόπουλου ἀξίαν πάσης ἐνθαρρύνσεως καὶ πολλοῦ ἐπαίνου μολοντί, θὰ μᾶς ἐπιτραπῆ νὰ φρονώμεν ὅτι ἡ χρησιμοποίησις τοῦ σπανίου ζήλου καὶ τῆς ἰσχυρᾶς πίστεως καὶ τῆς ἀκαταπονήτου ἐργατικότητος τοῦ Γι-α-τροῦ εἰς ἐργασίας γεωργικᾶς περισσώτερον πρακτικᾶς καὶ περισσώτερον διδακτικᾶς θὰ ἦτο μία ἀληθινὴ νίκη τῆς «Γεωργικῆς Ἐταιρείας» καὶ μία ἀναμφισβήτητος καὶ μεγάλου κέρους ἀπόδειξις τῆς χρησιμότητος τῆς. Ἄλλως ἔδοξεν ὅμως εἰς τοὺς διευθύνοντας καὶ περὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ ἄλλοτε....

Μετὰ τὴν πρόχειρον αὐτὴν ἐρευναν τῶν ἐργασιῶν τῆς «Γεωργικῆς Ἐταιρείας» ἐν Αἰγίῳ ἂς ἀκολουθήσωμεν τὸν κ. Χριστοδουλόπουλον εἰς τὸ γραφεῖόν του. Ἀπὸ τοῦ ἐξώστου ἢ θῆς τῆς κάτωθι: ἐξελισσομένης σκηνογραφίας εἶνε μαγευτικῆ. Ἀντικρὸ ἐκτείνονται: κατάφυτα βουνὰ πλακισιῶντα ζωγραφικώτατον κάμπον. Οἱ βαθεῖς χρωματισμοὶ τῶν καταπρασίνων βουνῶν διερεθίζουσι τὴν φαντασίαν καὶ τὴν ἀφίνουσι νὰ πλανᾶται ἀκούρατος μέσα εἰς τὰ μυστήρια τῆς ὀργώσεως φύσεως. Πεδιάς κατάφυτος με

ὡς τὰς ἀπυρόχους τοῦ πρακτικῶν ἐξελίττεται εἰς μίαν πανήγυριν τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ χαρίζε: ἀτελειώτους στιγμᾶς γαλήνης καὶ ἀπαλότητος εἰς τὴν ψυχὴν.

Καὶ μέσα εἰς αὐτὴν τὴν παραδείσιον εἰκόνα διαγράφονται σκορπιστὰ ἄλλου μὲν λευκᾶς ὑπερόψηλης ποῦ ἐνθουμίζουσι ἄρχοντας ὑπερηφάνους, ἄλλου δὲ οἰκίσκοι: κομφοὶ περιβαλλόμενοι ἀπὸ πυκνὰ φυλλώματα καὶ ὀλίγων παρέκει θώροισι: πύργοι: πολύχρωμοι: καὶ πλησίον τῶν καλύβαι: κληθεῖσται καὶ τροῦλλοι: Ναῶν. Καὶ ἀρμονικῶς συνδυάζεται τοῦ δημιουργοῦ τὸ ἐπιβλητικὸν ἔργον με τὰ ἀπλᾶ καὶ ἀπέριττα δημιουργήματα τοῦ ἀνθρώπου.

Καὶ μέσα εἰς τὴν ἀπέραντον ἡσυχίαν τὴν ὁποῖαν διακρίπτει τὸ μουρμούρισμα τῶν φυλλωμάτων τῶν γειτονικῶν δένδρων καὶ τὸ βέλτασμα τῶν προβάτων τὰ ὅποια εἶνε κάπου ἐκεῖ ἀφανῆ καὶ ἡ ὑλανά, ἀπομακρυσμένων ποιμνικῶν σκύλλων καὶ τὸ λάλημα τῶν πετεινῶν καὶ τὸ ἄσμα τοῦ καρραγωγέως ποῦ εἶνε ἐξαπλωμένος εἰς τὸ ἄρ-

γαίνητο κάρρο του, αἰσθάνεται κανεὶς ὅτι σφύζει ἡ πλάσιν ἐντονος ζωῆ καὶ ἀπὸ μέσα ἐκεῖ εἰς τὸν παλαύματον ἐκείνον πίνακα τῆς φύσεως γεννᾶται ἡ χαρὰ, ὁ πόθος, ἡ ἀγαλλίασις καὶ ἡ μέθη τῆς ζωῆς.

Ἀπὸ τὰ κατάφυτα πρανή, τῶν λόφων καὶ ἀπὸ τὰ ἀνθισμένα τριαντάφυλλα καὶ ἀπὸ τὰ χρυαίζοντα ἐσπειροειδῆ καὶ ἀπὸ τὸ βαθύτατον πράσινον τῶν κυπαρίσσων καὶ ἀπὸ τὸ κοκκινωτῶν τῶν ἀμπέλων ποῦ φυλλορροοῦν καὶ τὸ ἐρυθροῦν τῆς καλλιερρηθῆμου γῆς ἀναφαίνεται ἕνας μαγευτικὸς τάπητς ὁ ὁποῖος νημίζει: κανεὶς ὅτι ἀντικατεπτορίζεται εἰς τὴν ἐκεῖ που στέλβουσαν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης.

Καὶ εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν ἀπαρχυλλῶν μεγαλοπρέπειαν τῆς φύσεως ἡ κοινωνία τοῦ Αἰγίου βυθίζεται: τὸ βλέμμα τῆς καθημερινῆς καὶ ἀφίνει τὴν ψυχὴν τῆς νὰ λουετα: εἰς τὰ νάματα μιᾶς ζωγραφικωτάτης καὶ μεγαλοπρεπεστάτης φύσεως.

Μη-μῦς

ΜΑΡΤΙΟΣ 1914

ΑΠΟ ΤΗΝ ΞΕΝΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΠΑΡΙΣΙΝΟΝ ΔΡΑΜΑ

Ἡ σύζυγος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Γαλλίας κυρία Καγιῶ, ἐφόνευσεν τὸν διευθυντὴν τοῦ «Φιγαρώ» Καλμέτ, εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος του, ἐξεγερθεῖσα διὰ τὴν ἐναντίον τοῦ συζύγου τῆς πολεμικῆν, καὶ ἰδίᾳ ἐκ τῆς δημοσιεύσεως ἐπιστολῆς τῆς ἰδιωτικῆς φύσεως.

Ἦτο περίπου ἡ ἕκτη ἀπαγευματινῆ, εἰς δὲ τὰ γραφεῖα τῆς συντάξεως τοῦ «Φιγαρώ» ἡ ἐργασία εὐρίσκατο εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς. Ὁ Γάστων Καλμέτ ἐν τῷ γραφεῖῳ αὐτοῦ συνωμίλει μετὰ τοῦ κ. Παύλου Μπουρζῆ καὶ ἰσως συνεσκέπτετο περὶ νέας κατὰ τοῦ Καγιῶ ἐπιθέσεως.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ἀναμονῆς κυρία τις ἀνέμενε σχεδὸν ἀπὸ τριῶν τετάρτων τῆς ὥρας, ὑψηλοῦ ἀναστήματος, κομψῆ, εὐγενοῦς ἐξωτερικοῦ. Ἀφοῦ κατ' ἀρχὰς ἐπέμεινεν ἵνα μὴ γνωρίσῃ εἰς τὸν θυρωρὸν τὸ ὄνομά τῆς, εἶτα ἐκλείπει ἐντὸς μικροῦ φακέλλου τὸ ἐπισκεπτήριόν τῆς καὶ ἐγχειρίζουσα τοῦτο εἰς τὸν θυρωρὸν εἶπε: «Θὰ ἴδῃτε ὅτι ὁ Διευθυντὴς θὰ μὲ δεχθῆ, ἀμέσως.»

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ Καλμέτ ἦτο ἐτοιμος νὰ ἐξέλθῃ τοῦ ἰδιαιτέρου αὐτοῦ γραφείου, πάντοτε συνοδείᾳ τοῦ Μπουρζῆ, ὅτε ὁ θυρωρὸς παρουσίασεν αὐτῷ τὸν φακέλλον.

Ὁ Καλμέτ ἀνέγνωσε τὸ ἐπισκεπτήριον καὶ δεικνύων τοῦτο πρὸς τὸν φίλον του εἶπε: «Ἐπιτρέψατέ μοι, δὲν δύναμαι ἢ νὰ τὴν δεχθῶ» μεθ' ὃ ἐπανῆλθεν εἰς τὸ γραφεῖόν του, ἀφοῦ ἔδωκεν ἐντολὴν ἵνα ἡ κυρία εἰσέλθῃ.

Ὁ Μπουρζῆ ἀπομακρυνόμενος συνηγήθη μετὰ τῆς κυ-

ρίας ἣν ὅμως δὲν ἀναγνώρισεν. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Καλμέτ εἶχεν ἀνοίξει τὴν θύραν τοῦ ἰδιαιτέρου αὐτοῦ δωματίου καὶ ἀφῆκεν ἵνα ἡ κυρία εἰσέλθῃ πρῶτη μεθ' ὃ ἐκλείπει τὴν θύραν καὶ ἐπλησίασε πρὸς τὸ γραφεῖόν του.

Παρῆλθον δευτερόλεπτα τινα καὶ ἐκ τοῦ διαμερίσματος τοῦ Καλμέτ ἠκούσθησαν διαδοχικῶς πέντε πυροβολισμοί.

Κλητῆρες καὶ συντάκται προσέτρεξαν ἀμέσως καὶ εὐρον τὸν Καλμέτ κείμενον ἐκτάδην πλησίον ἀνακλίντρου τινὸς τὴν γυναικα ἀκίνητον εἰς τὴν ἀντίθετον γωνίαν κρατοῦσαν εἰς χεῖρας τὸ περίστροφον δι' οὗ εἶχε πυροβολήσει. Πρὸς τινὰ τῶν θυρωρῶν ὅστις διηθύνθη κατ' αὐτῆς παρέδωκε τὸ περίστροφον, ἀπολύτως ψύχραιμος, καὶ εἶπεν: «Εἶμαι γυνή, δὲν θὰ φύγω».

Διῆλθεν ὑπερήφανος διὰ μέσου τοῦ ὁμίλου τῶν τεταραγμένων συντακτῶν, οὗς προσητένισεν ἀγερῶχος καὶ εἶπε διὰ φωνῆς ἥτις αὐθόλως προέειδε ταραχὴν:

— Ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει ἐν Γαλλίᾳ Δικαιοσύνη, λαμβάνω ταύτην μόνη μου.

— Σιωπήσατε — ἐφώναζεν εἰς ἐξ αὐτῶν — μετὰ τὸ ἐγκλήμα ὅπερ διεπράξατε ὀφείλετε νὰ σιωπήσατε.

— Ἐγὼ δὲν ὁμιλῶ πρὸ σᾶς, ἀπήγγησε καὶ ἐμεινε περιπίου ἐπὶ εἰκοσι λεπτά ἀκίνητος, ἄφωνος καὶ σχεδὸν περιφρονητικῆ πρὸς ὅλους μέχρι τῆς στιγμῆς ποῦ ὠδηγήθη εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Ἀγίου Λαζάρου.

Ἐκ τοῦ ὑπουργείου του ὁ κ. Καγιῶ ἔσπευσεν εἰς τὰς φυλακὰς ἐφ' ἀμάξης, συνοδευόμενος παρ' ἐνὸς βουλευτοῦ. Ὁχρὸς καὶ τεταραγμένος ὁ κ. Καγιῶ δι' ἀποτόμου κινήσεως παρεμέρισε τὸ συνωστίζόμενον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ πλήθος

και δηλώσας την ιδιότητά του προς τον φρουρόν αστυνομικών ανήλθε ταχέως την κλίμακα θάλασας εις το πρώτον πάτωμα.

Το γραφείον του αστυνομίου είχε καταληφθῆ ὑπὸ δημοσιογράφων, οἵτινες καὶ παρεκλήθησαν νὰ ἐξέλθωσι. Διαρκούσης τῆς ἀνακρίσεως ὁ κ. Καγιώ ἀνέμενεν ἐν τῷ προβαλάμῳ μετὰ τινῶν φίλων αὐτοῦ βουλευτῶν, οἵτινες εἶχον σπεύσει νὰ παρηγορήσωσιν αὐτὸν, ὅταν δὲ ἡ κυρία Καγιώ ὑπέγραψε τὴν κατάθεσιν, ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπλησίασε τὸν ἀνακριτὴν ὃν παρεκάλεσε νὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως συνομιλήσῃ ἐπὶ τινὰς στιγμὰς μετὰ τῆς συζύγου του. Ἡ συνάντησις ὑπῆρξεν εἰς ἄκρον συγκινητικῆ καίτοι μικρᾶς διαρκείας, μὲν δευτερολέπτων.

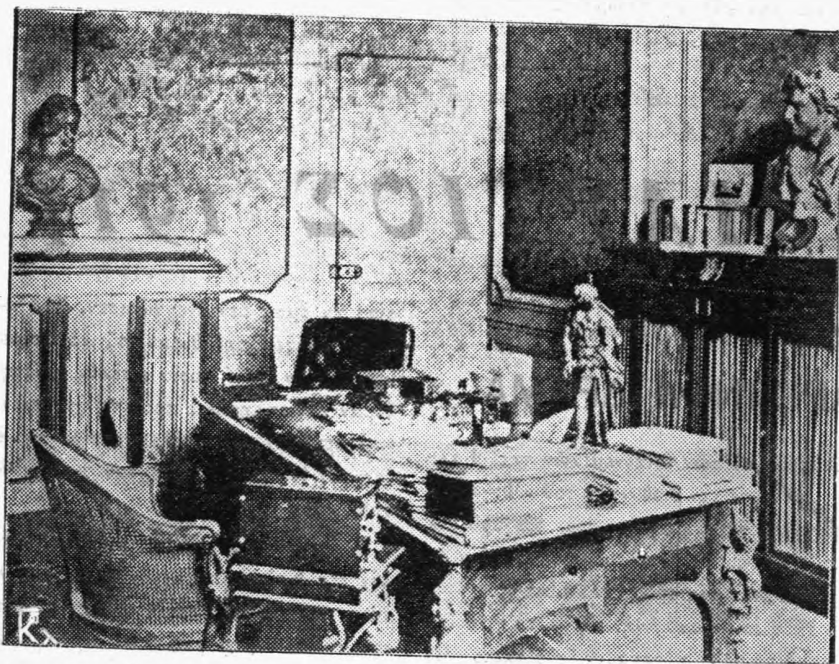
Ὁ «Φιγαρώ» τὴν ἐπαύριον τοῦ ἔβρου τοῦ διευθυντοῦ του ἐξεδόθη βραδύτερον τῆς συνήθους ὥρας, ἐδημοσίευσεν δὲ εἰς τὴν πρώτην σελίδα τὰ ἐξῆς:

«Ὁ ἡμέτερος διευθυντὴς Γάστων Καλιμέτ ἀπεβίωσε

τὴν ἐσπέραν ταύτην δροσοφρηθεῖς. Τὸ ἐγκλήμα τοῦτο ἐκινήσῃ τὴν ὄργην καὶ τὴν ἀποστροφὴν σύμπαντος τοῦ ἔθνους.

» Ἡμεῖς οἱ συνεργάται αὐτοῦ, οἱ φίλοι του, μετὰ τὰς ὥρας φρικώδους ἀγωνίας ἃς διήλθομεν αἰσθανόμεθα ἐπιτοὺς βαρυαλγούντας. Ἀπωλέσαμεν τὸν εὐγενέστερον καὶ προσφιλέστερον τῶν διευθυντῶν, τὸν διδάσκαλον καὶ συνεργάτην ὅλων ἡμῶν τῶν προσπαθειῶν. Οὗτος ἔπεσεν ἡρωικῶς, ἀγωνιζόμενος τὸ εὐγενέστερον τῶν ἀγῶνων εἰς οὐς ποτε ἀφιέρωσε πατριώτης τὸ ἴδιον αὐτοῦ σθένος.»

Οὕτως ἡ ὑπόθεσις Καλιμέτ-Καγιώ ἔλαβε τὴν χειροτέραν δυνατὴν λύσιν. Μεταξὺ τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἀγῶνος, τοῦ διεξαχόμενου ἀπὸ χρηστῆς συνειδήσεως καὶ τῆς ὑπολήψεως ἀνδρὸς πολιτικοῦ ἀνεγνωρισμένης ἀξίας παρενεβλήθη τὸ περίστροφον, τερματίσαν ἄφ' ἑνὸς τὴν ζωὴν τοῦ δημοσιογράφου ἀγωνιστοῦ, ἀλλὰ καὶ τερματίσαν συγχρόνως τὸν πολιτικὸν βίον τοῦ ὑπουργοῦ. Ἡ γυναῖκα ἡ ὁ

Τὸ γραφείον τοῦ διευθυντοῦ τοῦ «Φιγαρώ», εἰς τὸ ὁποῖον ἡ κυρία Καγιώ ἐφόνησε τὸν Καλιμέτ.

ποία κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη παίζει μέγαν ρόλον καὶ εἰς τὸν δημόσιον βίον ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ, ἀνεμίχθη εἰς μίαν ὑπόθεσιν τιμῆς κατὰ τὸν ἀδεξιώτερον τρόπον.

Ἡ κυρία Καγιώ ἦτο φιλόδοξος. Ἡλλάξε τὸ ὄνομα Κλαρενῆ, κληρονομικῆς μόνον δόξης ὄνομα, μὲ τὸ ὄνομα Καγιώ, ὄνομα δόξης παρούσης. Εἰς τὴν πρώτην ὅμως σεισμικὴν δόνησιν τῆς συζυγικῆς δόξης, ἐπήδησεν ἐν τοῦ παραθύρου, παρασύρασα δύο ἀκόμη θύματα εἰς τὸν πανικὸν τῆς: Τὸν ἰσχυρὸν σύζυγον, ὅστις εἶχεν ἀκόμη τὴν δύναμιν νὰ κρατηθῆ ἀκλόνητος εἰς τὴν θέσιν του, ἔστω καὶ ἄνευ ἀπολογίας, καὶ τὸν δυνατὸν δημοσιογράφον, ὅστις εἶχε καὶ ἄλλην ἀποσπολὴν νὰ συμπληρώσῃ, ἔστω καὶ ἀποσυγγάμων εἰς τὸν κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ ἀγῶνά τοις

Τὸ γεγονός εἶνε ἄξιον προσοχῆς διὰ τὰ δημόσια πράγματα ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου ἡ γυνή, ἀπὸ τῆς κυρίας Στενέλ

μέχρι τῆς κυρίας Καγιώ, χωρὶς νὰ βανδαλίξῃ κατὰ τῆς Ἀφροδίτης τοῦ Βελεσκιᾶζ, κινεῖται ἐν τούτοις κατὰ τρόπον πολὺ ἐπιβλαβέστερον.

Ἡ ἱστορία τῆς κυρίας Καγιώ παρουσιάζει πάμπολλα σημεῖα κοινωνικοῦ ὅπως ἐνδιαφέροντος. Τὰ ἀφορῶντα ἰδιαιτέρως τὰς περιφερήμους ἐπιστολάς, τῶν ὁποίων δῆθεν ἡ κυρία Καγιώ ἐροδύθη τὴν δημοσίευσιν καὶ ἀπεφάσισε νὰ χειροδικήσῃ, εἶνε ἐξαιρετικῶς μυστηριώδη. Οἱ συμπαθόντες πρὸς τὴν ὡραίαν κυρίαν βεβαιώνουν, ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ αὗται ἀπηρθύνοντο πρὸς αὐτὴν ἀπὸ μέρους τοῦ μετέπειτα συζύγου τῆς, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἦτο ἀκόμη κυρία Λεὸ Κλαρενῆ, καὶ ὅτι ἐδόθησαν εἰς τὸν Καλιμέτ παρ' αὐτοῦ τοῦ Κλαρενῆ.

Οἱ ἀντίθετοι ὅμως ὑποστηρίζουν, ὅτι οὕτε ἄλλην ἐπι-

στολὴν καταῖχεν ὁ Καλιμέτ, οὕτε καὶ πρὸς τὴν κυρίαν Καγιώ ἀπηρθύνοντο αἱ ἐπιστολαί, ἀλλὰ πρὸς τὴν πρώτην σύζυγον τοῦ ὑπουργοῦ, τὴν σήμερον κυρίαν Γ'κειντάν.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἐπιστολῶν ὁ διευθυντὴς τοῦ «Ἀδιαλλάκτου» ἐδημοσίευσεν ἀληθοφανεῖς πληροφορίας. Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται ἀπηρθύνοντο πρὸς τὴν πρώτην κυρίαν Καγιώ, ἥτις κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δίκης διὰ τὸ διαζυγίον τῆς τὰς ἐφωτογράφησε πρὸς χρῆσιν τῶν δικηγόρων καὶ πρὸς πίσιν τοῦ συζύγου τῆς, ὅπως τῆς χορηγήσῃ τὸν τὸ δυνατὸν μεγαλειότερον ἀποζημίωσιν διατροφῆς.

Γεμάται ἀπὸ τρυφερωτάτας ἐρωτικῆς ἐκφράσεως, αἰτινες φθάνουν πολλὰκις εἰς τὰ ὅρια τοῦ γελοίου, αἱ ἐπιστολαὶ ἐκεῖναι περιεῖχον καὶ πλείστα ὅσα μυστικὰ τῆς πολιτικῆς ζωῆς καὶ τῶν φιλοδοξιῶν τοῦ κ. Καγιώ. Εἰς μίαν τῶν ἐπιστολῶν γράσει μετὰ ἄλλων: «Τὴν ἡμέραν ποῦ θὰ εἶμαι Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας...» Ἐπίσης ὑπάρχουν γινῶμαι τοῦ Καγιώ πολὺ τολμηραὶ καὶ πολλὰκις ὑβριστικαὶ διὰ συναδέλφους του ἐν τῇ πολιτικῇ.

Ἡ κυρία Γ'κειντάν κρατεῖ πάντοτε τὰ πρωτότυπα τῶν ἐπιστολῶν ἐκεῖνων. Βεβαίως δὲ εἰς ὑδὲνα οὐδέποτε

τὰς ἀνεκοίνωσεν. Εἶνε πιθανὸν ὅμως ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς δίκης νὰ παρέπεσαν φωτογραφίαι τῶν ἐπιστολῶν καὶ μία ἀπὸ τὰς φωτογραφίας αὐτὰς περιῆλθεν εἰς χεῖρας τοῦ Καλιμέτ.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ «Φιγαρώ» ἐδίστασε πολὺ προκειμένου νὰ τὴν δημοσιεύσῃ. «Ὅταν ὅμως ἡ ἀνάγκη τῆς πολιτικῆς του ἐπέβαλε τὴν δημοσίευσιν ἐφρόντισε ν' ἀποκόψῃ ὅλας τὰς τρυφερότητας τῆς ἐπιστολῆς καὶ ν' ἀφήσῃ μόνον τὸ πολιτικὸν μέρος.

Εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν δὲν ὑπάρχουσι πολλὰ παραδείγματα, ἴσως δὲ κανέν ἄλλο γυναικῶν, αἰτινες ὑπῆρξαν αἱ ἡρώιδες δραμάτων ὡς τὸ τελευταῖον ἐν Ἡαρισίσις λαδὸν χώραν. Ὅμιλοῦμεν περὶ τῆς κυρίας Καγιώ, τῆς ἐκδικησάσης τὴν προσβαλλομένην τιμὴν τοῦ συζύγου τῆς.

Εὐτυχῶς αἱ γυναικες σπανιώτατα ἐμφανίζονται ὡς πολιτικοὶ δολοφόνοι, ἡ δὲ τελευταία περίπτωσις τιαύτης ἐμφανίσεως ἐγένετο ἐν Λὸς Ἀτζελοῦς, ὅπου μία σύζυγος ἀπεπειράθη νὰ φονεύσῃ ἕνα Γερουσιαστὴν, ὅστις ὁμιλῶν δη-

Ὁ κ. Καγιώ ἐτοιμαζόμενος νὰ ἐπιβῇ μετὰ μεγίστων προφυλάξεων, λόγῳ τῆς λαϊκῆς ἐξεγέρσεως, τοῦ αυτοκινήτου του διὰ νὰ μεταβῇ πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς φυλακισμένης συζύγου του.

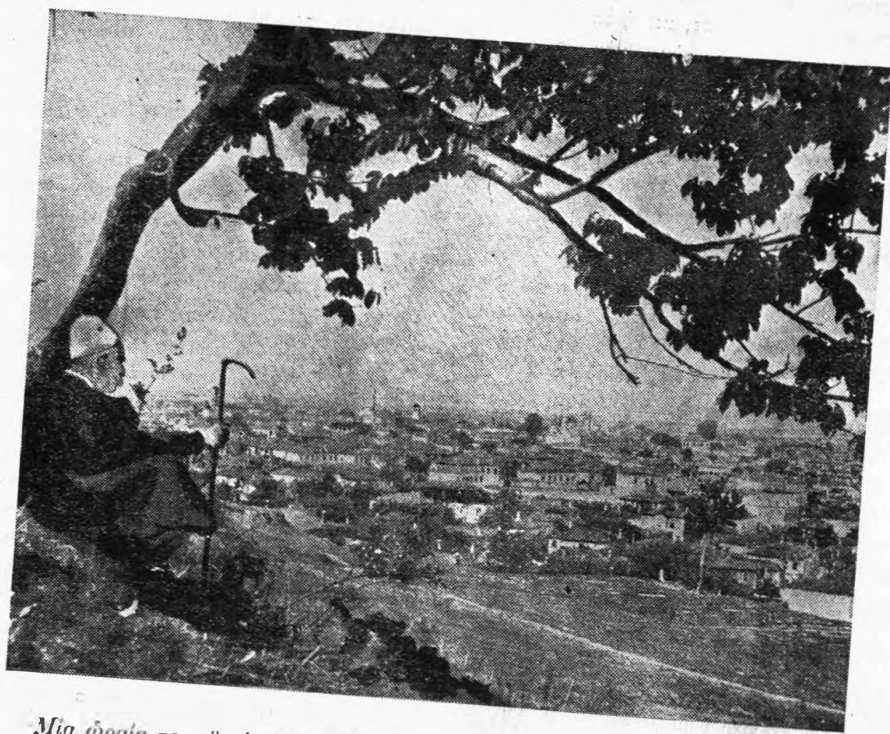
μοσίᾳ ἐξῆυρσε τὸν σύζυγόν τῆς, ἀσθενοῦντα τότε καὶ μὴ δυνάμερον νὰ ζητήσῃ ἱκανοποίησιν διὰ τὴν ὕβριν. Ὁ Γερουσιαστὴς, τραυματισθεὶς ἰάθη, ἡ δὲ ἀποπειραθεῖσα τὸν ἔβρον κατεδικάσθη εἰς ἑλιγόμενον φυλάκισιν.

Ἐπερον παράδειγμα, παλαιότερον τοῦτο, παρέσχεν ἡ σύζυγος Γάλλου δικαστοῦ, ἥτις ἐπυροβόλησε κατὰ τινος ἐν τῶν συντακτῶν τῆς παρισίνης ἐφημερίδος «Κραυγὴ τοῦ Λαοῦ» ἐκδικούσα τὴν προσβληθεῖσαν ὑπόληψιν τοῦ συζύγου τῆς. Κατὰ τὴν περίπτωσιν ὅμως ἐκεῖνην ἡ ἐνοχος ἠθώθη ὑπὸ τοῦ Κακοουργοδικείου τοῦ Σηκουάνα.

Ἐν Γαλλίᾳ τὸ ἐγκλήμα τῆς κυρίας Καγιώ κρινόμενον ὡς ἐγκλήμα πολιτικὸν ὑπὸ γυναικῆς διαπραχθὲν, εἶνε τὸ

πρῶτον μετὰ τὸν ἔβρον τοῦ Μαρκ, τοῦ τέρατος ἐκεῖνου τῆς Ἐπαναστάσεως, ὃν διέπραξεν ἡ Καρλόττα Κορδαὶ ἡ ἐκ Βρεττανῆς ἡρώις.

Ἡ χώρα ἤς αἱ γυναῖκες δύνανται νὰ καυχῶσιν ὅτι ἡ ἱστορία τοῦ φύλου των εἶνε μεστὴ παραδειγμάτων γυναικείου ἡρωισμοῦ καὶ αὐταπαρνήσεως, χάριν πολιτικῶν σκοπῶν, εἶνε ἡ Ρωσία. Ἐκεῖ μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν εἶχεν ἀνθίσῃ ἡ ἰδέα τῆς διὰ παντὸς μέσου ἐξουτώσεως τῶν ἀνδρῶν, οὗς ὁ πολὺς λαὸς —ἀδιάφορον ἂν δικαίως ἡ ἀδίκως— ἐθεώρει ὡς τοὺς ἐχθροὺς τῆς προόδου καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς ρωσικῆς Πατριδος. Εἰς τὴν ἐπαναστατικὴν ἐκεῖνην περίοδον πάντες ἐνθυμούμεθα ὅποιον πρόσω-

Μία ωραία τοποθεσία παρά την Κορυτσάν, με πλήρη άποψη της πόλεως

καί ὁ πρίγκηψ Νικόλαος, χειροκροτήσαντες θερμότεα μετὰ τοῦ λοιποῦ ἀρκατοῦ τὸν βαθὸν εἰς πολιτικὴν μελέτην καὶ χροιάστατον εἰς εὐφράδειαν ἀγορητήν.

Οἱ ἑλληνικοὶ χοροὶ

Εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων ἡ κυρία Κρεστενίτου ἔκαμε τὴν προηγουμένην διάλεξίν της περὶ τῶν ἑλληνικῶν χορῶν. Ἡ κυρία Κρεστενίτου, ἀνατρέχουσα εἰς τὴν καταγωγὴν τοῦ χοροῦ, τὸ «μίμημα κινήσεως» κατὰ Πλούταρχον, ἀνέφερεν, ὅτι ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ὁ χορὸς ἀποτελεῖ τὴν ὠραιοτέραν ἀπασχόλησιν τῆς ἀνθρωπότητος. Οἱ μνηστῆρες τῆς Πηνελόπης, ὡς ἀναφέρει ὁ Ὀμηρος, ἐτέροντο ἐπιδημιάζοντες εἰς τὴν ὄρχησιν. 200 εἶδη περίπου ὀρχήσεων ἦσαν ἐν χρήσει κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους. Ἐξ αὐτῶν ἡ γλαφυρὰ ἑμιλήτρια ἀνέφερε τὰς θρησκευτικὰς ὀρχήσεις, τὰς βακχικὰς, παραλλαγὰ τῶν ὁσίων ἦσαν αἱ κορυβαντικαί, ἐν χρήσει ἰδίᾳ εἰς Φρυγίαν καὶ Κρήτην, τὰς ἐορταστικὰς (ὕπορχήματα, γέρανος), τὰς θραυματικὰς, τὰς τερπνὰς καὶ τὰς πυρρῆχους. Ἡ κυρία Κρεστενίτου, διεξελθοῦσα λεπτομερῶς τὰ τῆς ὀρχήσεως ἐν γένει, ἐπέεραν τὴν ἐμιλίαν τῆς ἐξείρουσα τὴν ὁμοιότητα τῶν συγχρόνων ἑλληνικῶν χορῶν πρὸς τοὺς ἀρχαίους.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἡ ἐσπερὶς τῶν ἐρασιτεχνῶν

Ἐδόθη ἐν καταπληκτικῇ συρροῇ κόσμον εἰς τὸ Δημοτικὸν ἢ ἐπὶ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείου ἐσπερὶς τῶν ἐρασιτεχνῶν ἐπὶ τῶν Σχολῶν

τῶν ἀνθρώπων παίδων τοῦ «Παρθασοῦ».

Αἱ «Βοημικαὶ σκηναὶ» ἀπὸ τὴν «Κάρμεν» ἐξετελέσθησαν μὲ πολλὴν χάριν καὶ ἐπιτυχίαν, διευθύνοντος τὴν ὀρχήσοραν τοῦ κ. Ἰω. Φαρούδα. Ἡ μονοψῆδι τῆς Τζιλίδας ἀπὸ τὸν «Ριολέττον» ἐγάλη ἀπὸ τὴν προσέβειραν τῆς Βραζιλίας κυρίαν Ἀτζερέντο μετὰ τέχνης ἥτις ἀληθῶς ἐθαυμάσθη καὶ ἀπέπασεν ἐνθουσιώδεις ἐπεμφημίας καὶ χειροκροτήματα.

Ἡ κυρία Ἀλγκουέτ, ἡ δεσποινὶς Ἀριὸν ἐτραγουδῆσαν μὲ πολλὴν αἰσθηματικότητα. Ὡς Μεφιτοφελῆς, ἐπιτυχέστατος ὁ κ. Μπάσεβιτς. Ἐπέροχος ὡς Φάουσι ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ παρισιοῦ «Χρόνου» κ. Ντιμπόσκ. Τὸ ζουαριέτο χειροκροτήθη ζωηρότατα, ἐπαίχθη δὲ μετὰ τοῦτο ὁ «Διαβάτης» τοῦ Κοππὲ, γαλλιστὶ ἀπὸ τὴν κυρίαν Σλήμαν καὶ τὴν δνίδα Λαμασκηνοῦ, μὲ ἐπιτυχίαν ἀληθῶς καταπλήσοσαν. Ἐν τέλει τὸ «Θάρος τῆς ἀγνοίας» τοῦ πρίγκηπος μὲ τὸν κ. Λιδωρίκην, τὴν κ. Βασιλείδου, τὰς δνίδας Παπαχιεζῆ καὶ Γαβριηλίδου, τὴν κ. Ἀλιφέρη καὶ τοὺς κ. κ. Παναγόπουλον καὶ Λάμπαν.

Τὴν ἐσπερίδα ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια καὶ οἱ πρίγκηπος μετὰ τῶν πριγκιπισσῶν, ἐν αἷς καὶ ἡ Μεγάλῃ Δούκισσα Πανλόβνα.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Ἡ φωτογραφικὴ τοῦ «Παρθασοῦ»

Τὴν 25ην Μαρτίου ἤνοιξεν ἡ εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ

«Παρθασοῦ» διοργανωθεῖσα, ἐπὶ τὴν προστασίαν τῆς Α. Υ. τοῦ πρίγκηπος Νικολάου ἔκθεσις φωτογραφῶν τῶν πολέμων. Τὰ ἐκτιθέμενα ἔργα συμποσοῦνται εἰς 1500 περίπου, μεταξὺ τῶν ὁποίων 25 φωτογραφίαι τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας, μεγεθυνθεῖσαι καὶ ἐπεξεργασθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις φωτογραφικοῦ οἴκου Μποασσονά. Ὁ πρίγκηψ Νικόλαος ἐκθέτει 30 ἰδιὰς του φωτογραφίας, ἡ δνὶς Κάρο (ἀδελφὴ τοῦ ναυάρχου) ἐτέρας 30, ὁ δὲ κ. Κουρουσόπουλος περὶ τὰς 400. Ἄλλοι ἐκθέτουν, ἡ κ. Ἄννα Παπαδοπούλου, οἱ κ. Ι. Μεσσαλάς, ὁ ταγματάρχης κ. Φραγκοῦδης, ὁ κ. Π. Ψύχας, ὁ λοχαγὸς κ. Μπῆτρος, οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ κ. κ. Π. Ἀργυρόπουλος καὶ Κρίτσας, οἱ κ. κ. Θ. Μπασιῆς, Α. Ἀντωνόπουλος, Α. Μακοῦρης, Τσάπαλος, Ἐδμορφούλης κλπ.

ΑΓΟΡΑΙ

Τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ μηνὸς διεξήχθη εἰς τὴν αἰθουσαν τῆς Δημαρχίας ἡ ἀγορὰ τοῦ Συλλόγου ὁ «Πανάγιος Τάφος». Πλήθος κόσμου συνέρρευσε καὶ ζωηροτάτη κίνησις ἐσημειώθη γύρω ἀπὸ τὰ καλλιτεχνικώτατα τραπέζια. Αἱ εἰσπραξίαι ὑπερέβησαν τὰς τρεῖς χιλιάδας δραχμῶν.

Ἄγορὰ ἐπίσης τὴν ἰδίαν ἡμέραν εἰς τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον ὁργανωθεῖσα ὑπὸ τοῦ «Συνδέσμου τῶν Ἐργατῶν» πρὸς ὄφελος τοῦ ταμείου του. Κίνησις καὶ ἐκεῖ ἀρχετὴ καὶ εἰσπραξίαι ὄχι ἐδκαταφρόνητοι.

Τὴν δευτέραν Κυριακὴν τοῦ μηνὸς, μετὰ πολλῆς ἐπίσης ἐπιτυχίας, διεξήχθη εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Διδασκαλείου Πειραιῶς μεγάλη φιλανθρωπικὴ ἀγορὰ τοῦ Συνδέσμου τῆς «Ἀναστάσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ». Τὴν ἀγορὰν ἐτίμησαν σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ ὁ μητροπολίτης κ. Θεόκλητος.

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ ΜΙΣΤΡΑΛ

Ὁ γνωστὸς κριτικὸς κ. Αἰμίλιος Φαγκὲ ἐδημοσίευσεν ἕξ ἀφορμῆς τοῦ θανάτου τοῦ Φρειδερίκου Μιστράλ, τὸ ἀκόλουθον ἐνδιαφέρον ἀνθρον:

«Ὁ Μιστράλ ἀπέθανε φορτωμένος χρόνια, δόξαν, εὐτυχίας. Κανεὶς ἀνθρώπος δὲν ἐξήγειρεν ὅσας αὐτὸς ἀντιζηλίας. Ἐθλογοῦν τὸν Μιστράλ ὡς ἀποδείξαντα οὐδὲ βίος δὲν εἶνε μόνον καλὸς, εἶνε θελκτικὸς.

»Ὁ Μιστράλ καθὼς ὅλοι οἱ εὐτυχισμένοι λαοὶ, καὶ καθὼς ὅλοι οἱ εὐτυχισμένοι ἄνθρωποι, δὲν ἔχει ἱστορίαν. Ἐγεννήθη κατὰ τὸ 1830 ἀπὸ πατέρα εὐπορον γαιοκλήμονα. Ἐσπούδασεν ὅπως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Ἐπειτα ἐγύρυσεν εἰς τὸ πατρικὸν οἶκτον, ἐκληρονόμησεν, ἐμεγάλωσεν, ἔζησεν ἀγνὸν κ' ἐδγενῆ οἰκογενεαζὸν βιον. Ἐπληρώθη ἡμερῶν δίχως νὰ γηράσῃ. Ἀποθνήσκει ἡσυχος καὶ ἀρμονικὰ ὡς ἔζησε. Αἱ ἑνα σοφὸν τοῦ καιροῦ του ὁ Μπαῖλ εἶπε θέλων νὰ τὸν ἐγκωμιάσῃ: «Ἐξεπαίδευσεν τὸν ἑαυτοῦ του ὅσον ἡδύνατο περισσότερον κ' ἐμεγάλωσε τὴν βιβλιοθήκην ποῦ τοῦ ἐκληροδότησεν ὁ πατέρας του». Ὁ Μιστράλ ἐγῆ-

ρασκε πληρούμενος ἀγαθῶν συνειθιῶν καὶ ἀξιάνων τὴν πατριῶν κληρονομίαν.

»Ἐσέβητο τὰς παραδόσεις, προσκολλημένος εἰς τὸ ἔδαφος καὶ τὴν μικρὰν πατριδα, κέζοῦσεν ἡσυχὰ καὶ εἰρηρικὰ, ὡσὶν μία ρωμαλέα ἐλῆ, μὲ καλὰς ρίζας καὶ γόνιμη.

»Ἐπῆρξεν ἐπίσης ἑνας μεγάλος ποιητὴς δίχως νὰ ταξειδεύσῃ καὶ δίχως νὰ ὑποσιῇ βιωτικὰς τρικυμίας, δίχως νὰ περιέλθῃ ὄλην τὴν οἰκουμένην ὅπως δαιτυσθῆ χιλίους διαφορετικοὺς τρόπους τοῦ αἰσθάνεσθαι, δίχως νὰ ἐπικαλεσθῆ τὰ βίαια πάθη πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ κάμῃ φιλόλογον. Ἦρκεσεν εἰς τὸν Μιστράλ νὰ ἐπιστήσῃ τὴν παρατηρήσιν του ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν, τῶν γυναικῶν καὶ ὄλων τῶν ἀντικειμένων τοῦ καιροῦ, νὰ διαβάσῃ τ' ἀρχαία χρονικά τοῦ τόπου του, διὰ νὰ αἰσθανθῆ βαθεῖα καὶ νὰ φαντασθῆ μεγαλοπρεπῶς. Ὁ Ὁκεανὸς, λέγει ὁ Ρισπὲν, εὐρίσκειται εἰς τὸ βάθος ἐνὸς κοχυλιοῦ. Ὁ Φρανσι Ζὰμ ζῆ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, σκέπτεται κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, καὶ, τηρομένων τῶν ἀναλογιῶν, φαντάζεται κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον.

»Ἐγραψε τὴν «Μιργίαν» εἰς ἡλικίαν εικοσιπέντε χρόνων, εἰς προβηγκιανὴν διάλεκτον μεταφράσας συγχρόνως ταύτην εἰς τὴν γαλλικὴν διὰ τοὺς Βορείους Γάλλους. Ὁ Λαμαρτίτος ἐξοῦσε τότε καὶ ἔγραφε κριτικὰ ἄρθρα. Τὴν ἐδιάβασεν, ἐθαμβώθη, συνεκινήθη, συνεταράχθη. Ἐγραψε περὶ αὐτῆς πενήντα θαυμασίαις σελίδα, εἰς τὰς ὁποίας παρὰ ποτὲ ἄλλοτε τὸ κυματιστὸν ταλάντευμα τῆς πλατείας του φράσεως, ἡ μεγαλοπρέπεια τῶν εἰκόνων του, ἡ ἐδγλωττία ἐν ποιήσει καὶ ἡ ποιήσις ἐν ἐδγλωττία ἀνεπτύχθησαν μεγαλοπρεπῶς διὰ νὰ ἐγκωμιάσουν ἑνα μεγάλον ποιητὴν, μίαν πηγὴν, ἥτις ἀνέβλυζε, μίαν φυσικὴν δύναμιν, ἡ ὁποία ἐξεδηλώνετο:

«Θὰ οὐς ἀναγγεῖλον σήμερον μίαν μεγάλην εἰδησιν. Μέγας ἐπικός ποιητὴς ἐγεννήθη. Ἡ Λίσις δὲν γεννᾷ πλέον τοιοῦτους. Ἄλλ' ἡ Μεσημβρία γεννᾷ πάντοτε. Εἶνε ἡ δύναμις τοῦ ἡλίου. Ἐνας ἀληθινὸς δημοτικὸς ποιητὴς εἰς τοὺς καιροὺς μας γεννηθεῖς, καθὼς οἱ ἄνθρωποι τοῦ Λευκαλίου ἀπὸ ἑνα χαλίκι τοῦ «Κράου», ἑνας πρωτογενὴς ποιητὴς εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τῆς παρκαμῆς, ἑνας Ἑλλῆν ποιητὴς εἰς Ἀβινιὸν, ἑνας ποιητῆς δημιουργῶν γλώσσαν ἀπὸ ἑνα ἰδίωμα, ὅπως ὁ Πετρούργης, ὅστις ἀπὸ ἑνα «παποῦ» χυδαῖον δημιουργεῖ μίαν γλώσσαν κλασικὴν εἰς εἰκόνας καὶ ἀρμονίαν ποῦ συναρπάζει τὴν φαντασίαν καὶ τὴν ἀκοὴν, ἑνας ποιητῆς παίζων ἐπὶ τοῦ ταπεινοῦ λαϊκοῦ ὀργάνου συμφωνίας τοῦ Μπετόβεν καὶ ὁ ὁποῖος ἐξ ἀρχῆς ἀφίνει νὰ κυλίῃ ἡ φλέβα του, εἰς στίχους ἀγνοῦς καὶ μελωδικούς, μίαν ὀλόκληρον ἀγροτικὴν ἐποποιίαν, εἰς τὴν ὁποίαν αἱ περιγραφικαὶ σκηναὶ τῆς Ὀδυσσεΐας τοῦ Ὀμήρου κ' αἱ ἀφελῶς περιπαθεῖς σκηναὶ τοῦ «Ἰφιγένειδος καὶ τῆς Χλόης» τοῦ Λόγγου, ἀνακατεμένα μετὰ τὰς ἀριότητας καὶ τὰς θλίψεις τοῦ χριστιανισμοῦ, ἐτραγουδῆθησαν μὲ τὴν χάριν τοῦ Λόγγου καὶ τὴν μεγαλοπρεπῆ ἀπλότητα τοῦ ευφροῦ τῆς Χίου. Εἶνε τοῦτο θαῦμα; Αἰσπὸν τὸ θαῦμα αὐτὸ τὸ ἔχω σὺ χέ-

για μου. Είπε σὴν νύκτα μου. Θὰ εἶνε αἴτιον στὰ χεῖλη δλοκλήρου τῆς Προβηγκίας. Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι νύκτωρ μία νῆσος τοῦ Ἀρχιπελάγους, μία κινητὴ Δῆλος ἀπεσπάρθη ἀπὸ τὸ Αἰγαῖον καὶ ἦλθε νὰ προσκολληθῆ εἰς τὴν μυρωμένην Προβηγκίαν, φέρουσα μαζί της ἕναν ἀπὸ τοὺς θείους δπαδοὺς τῆς οἰκογενείας τῶν Ὀμηριδῶν. Καλῶς ὄρισες ἐδῶ ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς τῶν κλιμάτων μας. Εἶσαι ἀλλόγλωσσος. Ἀλλ' ἔφερες μαζί σου τὸ κλίμα σου, τὴν γλώσσάν σου καὶ τὸν οὐρανόν σου! Δὲν σ' ἐρωτῶμεν ποῦ εἶσαι! Τοῦ Μαρτσέλλου εἶσαι! (Βιργίλιος).»

Ἐκτοτε ἡ δόξα τοῦ Μιστρὰλ ἐπαγιώθη.

ΞΕΝΑ ΘΕΑΤΡΑ

ΊΦΕΝ „ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΦΡΑΝΚ“

Τὸν τίτλον αὐτὸν φέρει τὸ πρῶτον δράμα τοῦ Σίγουρντ Ἴφεν, υἱοῦ τοῦ περιφρονοῦ ποιητοῦ. Ὁ υἱὸς Ἴφεν εἶχεν ἀναμιχθῆ εἰς τὴν πολιτικὴν, ἦτο δὲ εἰς τὰ 1905 ὑπουργὸς τῆς Νορβηγίας ἢ ὑποθεσις τοῦ ἔργου του εἶνε παρμένη ἀπὸ τὴν πολιτικὴν. Οἱ κριτικοὶ εἶνε ἐντελῶς ἀτύμωνοι προκειμένου περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἔργου. Οἱ γερνότεροι τὸ εὐρίσκουν ἀριστοῦργημα, ἐνῶ οἱ νεώτεροι τὸ νομίζουν, ὅτι εἶνε μόνον πολιτικὴ ἡμιολογία πίστεως μὲ κοινωνιολογικὸν χαρακτῆρα. χωρὶς δυνατὴν δημιουργικὴν ἐμπνευσιν.

Τὸ δράμα λαμβάνει χώραν εἰς ἕνα πολιτισμένον βιομηχανικὸν εὐρωπαϊκὸν Κράτος. Οἱ προλετάρια ἔχουν κη-

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑΝ

Διαδήλωσης Ἀλβανῶν πρὸ τῶν Ἀνακτόρων τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀλβανίας Γουλιέλμου

ρύξει γενικὴν ἀπεργίαν (ὅπως ἐσχάτως εἰς τὴν Γαλλίαν αἱ μηχαναὶ ἀργοῦν — οἱ σιδηροδρομικοὶ ὑπάλληλοι ὁμοεκλήθησαν ὡς στρατιῶται: καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ ἐξυπηρετοῦν τὴν συγκοινωνίαν. Ἐὶς τὸ κοινοβούλιον ἔχει διακομῆ τὰς ἐργασίας του, τὰ τρύφια ἀκριβαίνου ἀδιακόπως, τὸ Κράτος κυμαίνεται: — ὁ πρωθυπουργὸς Φράνκ ἀρχίζει νὰ γίνεταί δικτάτωρ.

Ἄλλα αὐτὰ γίνονται ἔξω ἀπὸ τὴν σκηνήν. Εἰς τὴν πρῶτην πρᾶξιν δίδεται: χορὸς εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν πρεσβείαν, ὅπου εἶνε προσκεκλημένος καὶ ὁ πρωθυπουργὸς Φράνκ, εὐρίσκει δὲ τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσῃ τὴν Ἀμερικανίδα ἀνεψιῶν τοῦ πρέσβους δημοσιογράφου Γιούλιαν Κάμερον. Ἡ Γιούλια σπεύδει νὰ ἐκφράσῃ τὸν θαυμασμὸν της πρὸς τὸν κ. Φράνκ, διὰ τὴν ἀγάπην του πρὸς τοὺς ἐργάτας καὶ τὴν ἐπιμονὴν του νὰ ἐπιβάλῃ τὸν νόμον, συμφῶνως πρὸς τὸν ὅποιον οἱ ἐργάται πέρνουσι ποσοστὰ ἀπὸ τὰ κέρδη τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ὁ ὅποιος ἐγίνεν ἀφορμὴ τῆς ἀπεργίας. Ὁ Φράνκ, ὁ ὅποιος εἰς τὴν νεότητά του ἦτο σοσιαλιστῆς, τῶρα ὅμως ἔχει ἐγκαταλείψει τὰς παλαιὰς ἀρχὰς του, ἀπαντᾷ, ὅτι ἀποβλέπει ὄχι εἰς τὸ συμφέρον τῶν ἐργατῶν, ἀλλὰ τῶν κεφαλαιούχων· αὐτοὶ θὰ ὠφεληθοῦν κυρίως ἀπὸ τὸν νόμον αὐτὸν, θὰ λείψουν αἱ ἀπεργίαι, θὰ ἐπακολουθήσουσι ἡσυχὰ χρόνια μεγάλης οικονομικῆς ἐξελίξεως. Ὁ Φράνκ συνεχίζων ἀναπτύσσει τὰς πολιτικὰς θεωρίας του.

«Ἐλευθερία καὶ ἰσότης, λέγει, — ἀπὸ τὰς δύο αὐτὰς μεγάλας λέξεις τῆς ἐπαναστάσεως, ὁ Λαὸς ἔννοε! μόνον τὴν «ἰσότητα», ὅτι δηλαδὴ δὲν πρέπει κανεὶς ἄλλος νὰ ἔχῃ περισσώτερον, ἢ ν' ἀξίξῃ περισσώτερον ἀπὸ αὐτόν. Ἡ

τάσις πρὸς τὴν «Ἐλευθερίαν» τούναντιον εἶνε ἀριστοκρατικὸν αἶσθημα, τὸ ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν τῶν Ἐκλεκτῶν.»

— Κατακρίνετε λοιπὸν τὸν Σοσιαλισμὸν: ἐρωτᾷ ἡ δημοκρατικὴ Γιούλια.

— Ὅχι: ἐντελῶς. Σοσιαλισμὸς... — γὰρ τὸ χατῆρ: μου — ἀλλὰ ἔχι: ἐξηρησμένος ἀπὸ προλετάρους. Δι' αὐτῆς χρειάζεται δικτατορία. Πνεῦμα! Ὑψηλοὶ καὶ χαμηλοὶ: πρέπει νὰ ὑπάρχουν ὅσοι εἶνε κάτω πρέπει νὰ βλέπουσι ἐμπρὸς τῶν ἑνα ζωντανῶν σκοπῶν, πρὸς τὸν ὅποιον νὰ τείνουσι. Ἡ συνείδησις τῆς ἀποστάσεως καὶ ἡ τάσις πρὸς ὑπέρβασις — αὐτὸ εἶνε, ποῦ θέτει εἰς κίνησιν τὰς δυνάμεις. Χωρὶς ἀρίστασις καμμία πρόδοσις. Ἡ Δικαιοσύνη εἶνε δευτέρον πρᾶγμα ὑπάρχει κατὶ, ποῦ εἶνε σημαντικώτερον ἀπὸ τὴν Δικαιοσύνην — ὁ Πολιτισμὸς! Καὶ ὁ Πολιτισμὸς ἡμπορεῖ ν' ἀναπτύχῃ μόνον μὲ τὴν βοήθειαν τῶν ἐκλεκτῶν. Δὲν ἐννοῶ ἐκλεκτοὺς τὴν λεγομένην καλὴν κοινωνικὴν τάξιν. Ὁ πλοῦτος, ἡ μόρφωσις, οἱ λεπτοὶ τρόποι: τῆς ζωῆς — αὐτὰ ἔλα εἶνε τὸ μόνον ἔδαφος, ἡ ἀτμοσφαῖρα, εἰς τὴν ὁποίαν ἡμπορεῖ νὰ βλαστήσῃ ἡ ἀνθρῶπις τῶν ἐκλεκτῶν. Ἐκλεκτοὶ εἶνε ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι μᾶς δείχνουσι πῶσον μακρὰν καὶ πῶσον ὕψηλὰ ἡμπορεῖ νὰ εὐθάσῃ ἕνας ἀνθρώπος. Εἶνε δυνατὸν νὰ γεννηθοῦν καὶ εἰς τὰς κατωτέρας κοινωνικὰς τάξεις, ἀλλὰ δὲν ἡμποροῦν νὰ μένουσι καὶ νὰ ἀναπτυχθοῦν ἐκεῖ, αἱ ἰδέαι καὶ τὰ ἔργα των γυρεύουσι ἀπήχησιν, ἕνα κύκλον πολιτισμένον, ποῦ νὰ ἐνδιαιρέται γὰρ κατὶ περισσώτερον ἀπὸ τὸ καθημερινὸν ψῶμα! — δηλαδὴ γὰρ ἔλα τὰ περιττὰ πράγματα. τὰ ὅποια ὅμως ἀκριβῶς εἶνε καὶ τὰ ἀναγκασιώτερα, ἐπειδὴ αὐτὰ κάμνουσι ἕνα διποδον — ἀνθρώπων. Δι' αὐτὸ πρέπει νὰ προστατευθοῦν αἱ προνομιούχοι τάξεις ὄχι χάριν αὐτῶν τῶν ἰδίων, ἀλλὰ διὰ ν' ἀποκτήσωμεν ἕνα περιβάλλον, ποῦ δημιουργεῖ εὖδος, ἀέρα, διὰ τοὺς μεγάλους ἀνθρώπους. Αὐτὸ εἶνε πολὺ σοβαρώτερον, ἀπὸ τὸ νὰ ἐνδυσθῆ καὶ νὰ εὐαγγῆ ἡ μεγάλη μάζα ὀλίγων καλλίτερον ἀπὸ πρὶν — ἐπειδὴ ἀπὸ αὐτὴν, ὅσον καὶ νὰ καλλιτερεύσῃ, δὲν ἡμπορεῖ νὰ βγῆ περισσώτερον ἀπὸ μίαις, τὸ πολὺ τρία τέταρτα ἀνθρώπου.

Καὶ ἐνῶ ὁ παλαιὸς σοσιαλιστῆς ἀναπτύσσει τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τῆς πνευματικῆς ἀριστοκρατίας — ἡ ὁποία ἐν τούτοις ἡμπορεῖ νὰ συνυπάρχῃ μὲ τὴν οικονομικὴν χειραφεσίαν τοῦ Λαοῦ! — οἱ χωροφύλακες εἰς τοὺς δρόμους κατὰ διαταγὴν τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὁ ὅποιος ἀπολαμβάνει τὸν χορὸν καὶ τὴν συζήτησιν, διαλύουσι τὸν πεινασμένον καὶ θαυροῦντα Λαόν. Εἰς τὸ τέλος τῆς πρώτης πράξεως ὁ Φράνκ προσφέρει τὸν βραχιόνά του εἰς τὴν Γιούλιαν διὰ νὰ τὴν συνοδεύσῃ εἰς τὸ μπουζφέ.

Δευτέρα πράξις. — Ἡ πόλις ἔχει κηρυχθῆ εἰς κατάστασιν πολιορκίας — καὶ ὁ Φράνκ συνεχίζει εἰς τὸ πρωθυπουργικὸν γραφεῖον τὴν πολιτικο-φιλοσοφικὴν συζήτησιν μὲ τὴν Γιούλιαν.

— Ἐκεῖνο, ποῦ ἡμπορεῖ νὰ ὀδηγήσῃ τὴν κοινωνίαν μας εἰς ἀναγέννησιν, λέγει ἡ Γιούλια, εἶνε ἡ Συμπάθεια, ἡ Ἐθελουσία, ἡ Καλωσύνη πρὸς τοὺς ἄλλους.

— Καλῶς πρὸς τοὺς ἄλλους! ἀπαντᾷ ὁ Φράνκ. Ἡξέυρετα, ποῖον εὐρίσκει ἐγὼ ἀληθινὸν εὐεργέτην; Τοὺς μεγάλους ἐγωιστὰς, ἐκεῖνοις οἱ ὅποιοι ἀσχολοῦνται ἀποκλειστικῶς μὲ τὴν ἰδίαν των ζωὴν! Καθένας ἀπὸ αὐξίαις τοῦ ἔργου θὰ εἶνε ἀσφαλεστέρως.

τοὺς περισσώτερα προσέφερον εἰς τὸν κόσμον ἀπὸ τὸ ἄθροισμα ὄλων τῶν νοσοκόμων ὄλων τῶν αἰώνων!

Ἐν τῷ μεταξύ ἐπισκέπτεται τὸν Φράνκ ἐπιτροπὴ συνδικαλιστῶν προεδρευομένη ἀπὸ τὸν Λεβίνσκυ (τύπος Λα-σάλλ). Ἡ Γιούλια ἤτις εἶχε γνωρίσει προηγουμένως τὸν ἀρχηγὸν τῶν ἐργατῶν ὅταν ἀνηγγέλησαν εἰς τὸν Φράνκ, τοῦ λέγει: «Μαγνητίζει: αὐτὸς ὁ Λεβίνσκυ, εἶνε μιὰ ψυχὴ ἐνθουσιώδης, ἐλέγεται ἀπὸ πίστιν καὶ χάριν αὐτῆς θὰ ἐπήγαγεν εὐχαρίστως εἰς τὸν θάνατον. Πρέπει: ἀπὸ τὸν θεωρεῖτε ὡς μάρτυρα: εἰς ἐμαρτύρει, τότε θ' ἀπεδεικνύετο ἥρωας, θ' ἀπεκαλύπτετο ὄλον τὸ μέγεθος τῆς ψυχῆς του!».

Ὁ Φράνκ, ὁ ὅποιος συμπαθεῖ τὴν Γιούλιαν, ζητοῦται τὸν Λεβίνσκυ. «Ἀλλὰ σεῖς, λέγει εἰς τὴν Γιούλιαν. φαίνεσθε μαγευμένη!»

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἐργατῶν εἰσέρχεται. Ὑποβάλλουσι ὠρισμένα αἰτήματα, κυρίως ν' ἀπολυθοῦν οἱ σιδηροδρομικοὶ, οἱ ὅποιοι ὑπεχρεώθησαν ὡς στρατιῶται νὰ ἐργάζωνται, διὰ νὰ συνεχισθῆ ὁ πόλεμος καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη μὲ τὰ ἴδια ὄπλα. Ὁ Φράνκ ἀποκρούει τὰ αἰτήματά των καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἀπέρχεται. Εἰς τὴν σκάλαν ὅμως συλλαμβάνονται καὶ ὀδηγοῦνται εἰς τὸν θάνατον, ἐκτὸς ἐνός — τοῦ Λεβίνσκυ. Ἡ αὐλαία πίπτει, ὅταν αἱ σχέσεις τοῦ Φράνκ πρὸς τὴν Γιούλιαν ἀρχίζουσι νὰ γίνονται τρυφερώτερα.

Τρίτη πράξις. — Ὁ Φράνκ ἐκπτώτος! Ἡ πόλις ἐχει βυθισθῆ εἰς τὸ αἷμα ἀπὸ τὰς συγκρούσεις στρατοῦ καὶ λαοῦ, τὸ κοινοβούλιον συνέρχεται, ἀπορρίπτει τὴν πρότασιν νόμου τοῦ Φράνκ, περὶ τῶν ἐργατικῶν ποσοστῶν, τοῦ ἐκφράζει τὴν δυσπιστίαν του, σχηματίζεται ἄλλη Κυβέρνησις (ἡ ὁποία κατηγορεῖ τὸν Φράνκ, καὶ ὅμως, ὅπως ὄλα αἱ Κυβερνήσεις, εἶνε εὐχαριστημένη διὰ τὴν συντριβὴν τῶν ἐπαναστατῶν). Ὁ Φράνκ πηγαίνει εἰς τὸ ὑπουργεῖόν του, ὅπου οἱ διάδοχοι τοῦ ἔχουν σπᾶσι: ὄλα νὰ συρτάριαι: ἐντὸς ὀλίγου εὐθάνει καὶ ἡ προσεληθῆς Γιούλια. «Θὰ ἔλθῃ τὸ Μέλλον, τῆς λέγει ὁ ἐκπτώτος δικτάτωρ, καὶ τὸ ἄστρον μας θὰ ὑψωθῆ πάλιν ὑπερήφανον καὶ ἰσχυρὸν καὶ θὰ κυβερνήσῃ τὸν χρόνον!» — Ἀπίτομα ἐμφανίζεται ὁ Λεβίνσκυ. Ἐρωτᾷ τὸν Φράνκ διατὶ τοῦ ἐχάρισε τὴν ζωὴν. Ὁ Φράνκ, ὁ ὅποιος τοῦ ἐχάρισε τὴν ζωὴν μόνον ἀπὸ ζηλοτυπίαν, διὰ νὰ μὴ γίνῃ εἰς τὰ μάτια τῆς Γιούλιας ἥρωας καὶ μάρτυρας, σιωπᾷ. Ὁ Λεβίνσκυ νομίζει, ὅτι ἠθέλησε νὰ τὸν παρουσιάσῃ εἰς τὸν λαόν ὡς προδότην, νὰ τοῦ δηλητηριάσῃ τὴν τιμὴν, καὶ μαζὺ μὲ αὐτὸ νὰ ἀτιμάσῃ τὸ ἐργατικὸν κίνημα. Τοῦ ζητεῖ δι' αὐτὸ σωτηρίαν τῆς τιμῆς του, καθαρὰν βεβαίωσιν, ὅτι εἶνε ἀνθρώπος ἐντιμὸς. «Σκεφθῆτε, λέγει πρὸς τὸν Φράνκ, ἐφ' ὅσον ἀκόμη ἔχετε καιρὸν νὰ σκεφθῆτε». Ὁ Φράνκ ζητεῖ ἀναβολήν. Ὁ Λεβίνσκυ τοῦ ἀπαντᾷ: «Ἀῦρον δὲν ἡμποροῦμεν πλέον νὰ μιλήσωμε γι' αὐτό. Γιὰ σένα, Φράνκ, δὲν ὑπάρχει πλέον αὔριον!» Βγάζει ἀπὸ τὴν τσέπη του ἕνα πιστόλι καὶ τὸν σκοτώνει. Ἡ Γιούλια ὀδύρεται: «Ροβέρτε, γὰρ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ! Δὲν ἡμπορεῖς νὰ μοῦ ἀπαντήσῃς». Ὁ Λεβίνσκυ ὀμιλεῖ τελευταίως: «Sic semper tyrannis!»

Αὐτὴ εἶνε ἡ ὑπόθεσις. Ἐντὸς ὀλίγου θὰ παρασταθῆ εἰς τὸ Βερολίνον καὶ ἡ ἐκτίμησις τῆς καλλιτεχνικῆς ἀ-

Οικογένεια Ήπειρωτών φεύγουσα τās καταδιώξεις τών Άλβανών. Ζητούν καταφύγιον εις τὰ όρη της Βορείου Ήπειρου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΜΑΡΤΙΟΣ

Αήγοντος του μηνός η ελληνική κοινωνία συμπάσχει και συμπενθεί παρακολουθούσα τὰ Πάθη του Θεανθρώπου και Αντροτου ήμων. Είμεθα εις τās άρχάς της Μεγάλης Έβδομάδος και συμμεριζόμενοι τὰ αισθήματα της πενθούσης Έκκλησίας νηστεύομεν, γινόμεθα ταπεινοί, ύποφέρομεν άλλ' αναμένομεν πεποιθότως ήμέρας χαράς, άγαλλιάσεως και εδφροσύνης. Αναμένομεν έντός όλίγου τόν έορτασμόν του Άγιου Πάσχα καθ' ό εδφρανθήσονται πάντες, δικαιοι και άμαρτωλοί, νηστεύσαντες και μη νηστεύσαντες. Έν τούτοις υπάρχουσιν εκατοντάδες χιλιάδων Έλλήνων οι όποιοι διέρχονται τās ήμέρας του μαρτυρίου και της τραηγίας χωρίς έλπίδα έορτασμού του Πάσχα, χωρίς έλπίδα πανηγύρεων και χαρμωσύνων οικητημάτων, χωρίς έλπίδα Αναστάσεως, Ζωής, Έλευθερίας. Χιλιάδες Ήπειρώται κατάδικοι άνελευθέρων, άντιχριστιανικών και βαρβάρων αποφάσεων βυθίζονται εις πένθος αλώνιον, πένθος και όδύνην διά τὰ όποια πάσχει ήμερον δόκκληρος ό Έλληνομός παρακολουθών νοερώς τó μαρτύριον και τó σιαύρωμα και τó άνασκολόπισμα άπειραόιδμων άδελφών μας άγωνιζομένων διά του άνθρώπου τὰ δικαιώματα. Και ή έβδομάς αθη των Παθών έπεκτείνεται έφ' όλον του Έθνους και άπλοΰται έθνικόν πλέον πένθος εις την ψυχην κάθε Έλληνος άναπολοΰντος τούς κινδύνους και τās περιπετείας και τó μαρτύριον ενός εκ των εύγενεστέρων και ελληνικωτέρων τμημάτων της

έλληνικής Πατριδος. Η Έλλάς μεγαλυνθείσα και κραταιωθείσα εινε και πάλιν έρμαιιον τών συμφεροντολογικών βλέψεων τών αιώνιων έχθρών της και όμως ίσχυρά εν τή αυτοπεποιθήσει της εινε βεβαία ότι θ' άντιμετωπίση υπερήφανος και άτρομος την έπερχομένην λαίλαπα έως ουμίαν ήμεραν, διαγραφομένην άοριστως ήμερον εις τόν ορίζοντα αλλά έγγυς κειμένην, εντυχήση να ήμνήση τόν μεγάλον Θεόν της προ του Ναού της Άγίας Σοφίας.

Η νομοθετική εργασία της Βουλής μας ήτο εκ των σημείων εκείνων τὰ όποια έκίνησαν τó ενδιαφέρον μας κατά τόν λήξαντα ήδη Μάρτιον. Έψηφίσθησαν πλείστοι Νόμοι εκ των όποιων σοβαρώτερος εινε ό των Μεταλλείων μέλλον να διανοίξη εύρυτάτους πλουτολογικούς ορίζοντας εις την χώραν μας πάσχουσαν κατ' έξοχην από την έλλειψιν εργασιών ίκανών να έξυτηρετούν τās μεγάλας εργαιικās ομάδας της κοινωνίας μας και τούς ζώντας εκ της προσωπικής κοπιώδους εργασίας των. Τολμηρός όσον και υπό εδγενοδς φιλοδοξίας άγόμενος Υπουργός ό κ. Μιχαλάκοπουλος έπέτυχε τέλος να καταστήση νόμον του Κράτους ό,τι επί τεσσαράκοντα έτη ήτο κάτι τι άοριστον και νεφελώδες και συνεπώς έξόχως έπιζήμιον διά τὰ μεγάλα συμφέροντα του τόπου μας. Εις τὰ συγχαρητήρια που έδέχθη διά τó άθλον του προσθέντομεν και τὰ ιδικά μας.

Ο νέος Δήμαρχός μας κ. Μπενάκης ανέλαβε τὰ καθήκοντά του ορκισθείς προ του κ. Νομάρχου. Συνελθόντος δε και του Συμβουλίου προς έκλογην του

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΗΣ ΩΡΑΙΟΤΗΤΟΣ

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟΝ

Ώραιον πρόσωπον εινε τó ήραιότερον τών θεαμάτων ειπεν ό I a Bruchère.

Πράγματι δύναται τις να φαντασθη εν τω κόσμω άλλο τι θελκτικώτερον και έπιχαριτώτερον ή τó πρόσωπον νέας γυναικός. ήτις μās ρίπτει διά τών θλεμμάτων της την χαράν και σκορπίζει διά τών μειδιαμάτων της την φειδρότητα ; Πρόσωπον ώραιον συνοφίζει ούτως ειπείν και τελειοποιεί όλην την ήραιότητα της γυναικός, αλλά συνάμα τó πρόσωπον εινε τó ταχύτερον μαραινώμενον και γηράσκον.

Η γυνή έχει κύριον μέλημά της την διατήρησιν του χρώματος του προσώπου της και έχει πολύ δικαίον, διότι τούτο άποτελεί εν εκ των στοιχείων της ήραιότητος του προσώπου και μολαταύτα πολλὰ μεταξυ αυτών άμελοΰσι να τó περιποιηθώσιν όσον πρέπει ; προσέχουσι μόνον εις την έπιφάνειαν και ζητούσιν από την χημείαν βοήθειαν, ήτις όμως διά να έχη ευεργετικόν και διαρκές αποτέλεσμα πρέπει να παρακολουθηται από οδηγίας υγιεινάς.

Διά να διατηρήση τó πρόσωπον όλην την βροσερότητά του και την λάμψιν του εινε ανάγκη να παρέχωμεν εις αυτό καθημερινάς και ειδικάς περιποιήσεις, αιτινες ποικίλλουσι σημαντικώς αναλόγως της έπιδερμίδος και της ιδιουσχηρασίας. Διακρίνομεν τρεις κατηγορίας του ανθρωπίνου δέρματος. δέρμα ξηρόν, δέρμα παχύ και δέρμα κανονικόν.

Τό ξηρόν δέρμα

Η κατάσταση αυτή πολλακίς προξενείται εκ της χρήσεως σάπωνος περιέχοντος υπερβολικην δόσιν καλίου (σόδας) ή άλλων προϊόντων περιεχόντων μεγάλας ποσότητας οίνοπνεύματος ως τó ύδωρ της Κολωνίας. Έτέραν αίτίαν της ξηρότητος του δέρματος άνευρίσκομεν εις την χρήσιν κρεμών κατεσκευασμένων με γλυκερίνην, καθότι ή ουσία αυτή έχει ιδιότητας ύδρσκοπικας, δηλαδή άπορροφά την ύγρασίαν.

Οί άτμοσφαιρικοί επίσης όροι ως ό παγετός, οί ξηροί και θριμείς άνεμοι, ή υπερβολική θερμότης κλπ. έξαγκούσι παραμοίαν έπιρροήν.

Όταν τó δέρμα εινε έστερημένο των φυσικών έπιχρισμάτων του κατ' ανάγκην ύποφέρει εκ τούτου ή χροιά του προσώπου και αυτή άλλως τε ή γενική υγιεινή κατάσταση του σώματος άπαιτεί όπως θεραπευθη ή άνεπάρκεια αυτή. Και ήδη τίθεται ή έρώτησις ; ποίαν λιπαράν ουσίαν ή άλλην ανάλογον πρέπει να μεταχειρισθώμεν και πώς να την μεταχειρισθώμεν.

Η κατάλληλος ουσία θα εινε εκείνη την όποιαν τó δέρμα δύναται ν' άπορροφήση ταχέως ; πρέπει να εινε ουσία όμοία προς τó φυσικόν κλίπος ; ουσία στυλπνή, άπαλή και μη άλλουμένη (μη μεταγγίζουσα).

Προέδρον εξέλεγη τοιοΰτος ό κ. Μελάς τέως άξιωματικός του Ναυτικού. Η συνεργασία τών δύο αυτών εκλεκτών του Λαού εμπνέει τās άρίστας τών έλπίδων διά την πρόοδον και την ζωήν της πόλεως ή όποια χρειάζεται ίσχυρούς βραχίονας και πολυμερίμους φροτίδας διά την ανάπτυξιν της όποιας ύπέρ ποτε έχει ανάγκην. Αί περικαλλείς Άθήναι, ή τρισέκδοξος πόλις, τó ίσπεφές Άστν πάσχει ήμερον από πολλās έλλείψεις και εινε τιμητικόν διά τούς νέους Άρχοντάς μας ότι εις αυτούς έπεσεν ό κληρος να επιφέρωσι τās άπαιτουμένας διορθώσεις. Προ πάντος έχει ανάγκην ή πόλις από άνεσιν. Προχισε να γίνεται στενόχωρος. Καί είμεθα βέβαιοι ότι θα καταβληθη κάθε ένέργεια από τόν ρέκτιν κ. Μπενάκην διά να άρθη κάθε τι που επιπροσθιεί διά την πρόοδον της Προτενούσης μας.

**

Είχομεν και φοιτητικās ταραχάς. Μολονότι τó δικαίον ήτο υπέρ τών φοιτητών δέν άποκρούπομεν τόν θαυμασμόν μας προς την Κυβέρνησιν ή όποία με τὰ αυστηρά μέτρα που έλαβεν έφερε την γαλήνην και ήπρηέτησε την δημοσίαν τάξιν άποτελεσματικώς.

Δ. Α. Ζ.

ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΔΡΙΣΚΟΥ

Σάν ποταμού κατεβασί, σάν κάτι που τρανάξει, Και σέρνει τρόμο και σ' αυτά τὰ ζωτικά άκόμη, Έπρόβαλε στην Ήπειρο, σάν φλόγα που φαντάζει, Του Γαριβάλδη ή σκι και τών βουνών οι δρόμοι, Είδαν για πρώτη τους φορά ν' άνεβοκατεβαίνουν Λεβέντες που στο πέταγμα οι άετοι δε βγαίνουν.

Τό δικηο, που τό σπάζαζιν, ως αν τόν Προμηθέα Και τη φωνή του πνίγανε ξένων φυλών άντάρες, Σάν είδαν ότι σήκωσε τη γαλανή σημαία, Να διόξη από πάνω του της μελανές κατιάρες, Γύρω του έστησαν χορό, με μουσική παρμένη Άπό τó Χάνι της Γραβιάς κ' από τρανό Λεβέντι.

Και να σού τόρα ό χαλασμός με τó πλατύ του σίμα, Τόν βλέπει να θεργεύεται εις την καρδιά του Ρώμα, Και να σου λή πώς αυγη καινούργια θ' άντειλή, Άπ' ένα χρυσό θάνατο του ποιητή Μαβίλη, Στου Δρίσκου της κα αραχιές που βρόντηξε ; τó όπλο, Τό όπλο που έδόξασε τόν ήρωα Μπαρδόπλο.

Η. Α.

των, αυτό είνε σήμεραν τὸ σύμβολον τὸ ὅποιον ἀκολουθοῦσι πάντα τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη. Αυτό λοιπόν θά εἶνε τὸ σύμβολον τοῦ μέλλοντος δι' ἡμᾶς, αὐτὸ θά εἶνε διὰ τὸ Κράτος, αὐτὸ καὶ διὰ τὴν ὑπηρετοῦσαν τὸ Κράτος Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Εἰσερχόμεθα εἰς ἀγῶνα μέγαν εἰρηνικὸν ἀγῶνα τιτάνειον πρὸς κολοσσούς μεγάλους. Ὁ ἀγὼν αὐτὸς ὁ οικονομικὸς εἶνε ἐπικίνδυνος καὶ μᾶλλον καταστρεπτικὸς πολλᾶκις ὅταν δὲν διεξαχθῆ προσκόντως. Κατανοεῖται λοιπόν ὅποια βαρέα καθήκοντα ἐπιβάλλονται καὶ εἰς τὸ Κράτος καὶ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἢ ὅποια πρόκειται νὰ παράσχη εἰς τὸ Κράτος καὶ ἰδιαιτέρως εἰς πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὰ ἐξόδια τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐργασίαν αὐτῶν. Εὐτυχῶς ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τὴν σήμερον ἔχει κεκτημένα κεφάλαια τὰ ὅποια παρὰ πᾶσαν τὴν συνδρομὴν τὴν ὅποιαν παρέσχεον εἰς τὸ Κράτος κατὰ τοὺς τελευταίους πολέμους οὐχὶ μόνον δὲν ἐξηντλήθησαν ἀλλὰ καὶ ἐνισχύθησαν. Τὰ κεφάλαια αὐτὰ βεβαίως θὰ χρησιμοποιηθῶσι διὰ τὴν ἐργασίαν ἢ ὅποια μέλλει νὰ διεξαχθῆ ἐν γένει ἐν τῷ Κράτει ἡμῶν. Ἀλλὰ τὴν σήμερον ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα συγχωμίζει καὶ ἕτερον μέγα κεφάλαιον, συγχωμίζει τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τὴν ὅποιαν ἐμπνέει οὐχὶ μόνον εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἕλληνας ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ξένα πεπολιτισμένα Κράτη. Δι' αὐτῆς τῆς πίστεως θὰ δυνηθῆ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα οὐχὶ μόνον τὰ ἴδια κεφάλαια νὰ χρησιμοποιήσῃ, τὰ ὅποια μόνον δὲν θὰ εἶνε ἐπαρκῆ διὰ τὸν μέγαν προορισμὸν ὁ ὅποιος προβάλλεται ἐν αὐτῇ ἀλλὰ καὶ ξένα κεφάλαια νὰ διοχτεύσῃ εἰς τὴν Χώραν. Ξένα κεφάλαια ἐν ἀρθονία διὰ μέσου τῆς Τραπεζῆς θὰ ἔλθωσι νὰ ἀρδεύωσι τὴν ἑλληνικὴν γῆν. Διὰ νὰ δυνηθῶμεν τὴν γῆν αὐτὴν ἢ ὅποια εἶνε κατάβρεκτος διὰ τὰ αἰμάτων χλιετηρίδων τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς ἢ ὅποια εἶνε κατάβρεκτος καὶ ποτισμένη διὰ τῶν ἰδρωτῶν τῶν ἀπὸ χλιετηρίδων προγόνων μέχρις ἡμῶν, νὰ ἀναγάγωμεν εἰς ἀρίστηλον περιωπὴν ὥστε νὰ λάβῃ τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῇ θέσιν.

Εὐτυχῶς ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐκτὸς τῶν κεφαλαίων αὐτῆς, ἐκτὸς τῆς πίστεως αὐτῆς, τὴν ὅποιαν ἐμπνέει εἰς πάντας διὰ τὸ ἀγῶνα τὸν νέον ὁ ὅποιος προβάλλεται εἰς αὐτὴν ἔχει κατηρητισμένον ἐπιτελεῖον πρώτης δυνάμεως, ἔχει τὰς φάλαγγας αὐτῆς συγκροτήσας ὡς ἀριστα καὶ ἐν τῷ μέλλοντι θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπίσης νὰ καταρτίξῃ αὐτὴν ἀναλόγως τοῦ μεγάλου προορισμοῦ ὁ ὅποιος προβάλλεται εἰς αὐτήν.

Δύναται λοιπόν, οἱ κύριοι μέτοχοι, παρὰ πάντας τοὺς κινδύνους καὶ τοὺς ἀγῶνας τοὺς μεγάλους οἱ ὅποιοι προβάλλονται εἰς ἡμᾶς νὰ ἔχωσι πεποιθῆσθαι εἰς τὸ μέλλον τοῦ ἰδρύματος ἡμῶν καὶ εἰς τὴν ἐργασίαν τὴν καρποφίρον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. (Χειροκροτήματα παρατεταμένα).

Ἵσχυρίζονται ἀπὸ τοῦδε πολλὰ τὰ ὅποια θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων. Σήμερον θὰ ἀνακόψωμεν τὰς ἐργασίας καὶ ὅταν ἐπιστῇ ἡ ὥρα καὶ ὠριμάσῃ τὰ θέματα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια πρόκειται νὰ κληθῆτε καὶ ἀποφασίσῃτε, θέλετε εἰδοποιηθῆ ἐκ τῶν προτέρων. (Ραγδαῖα κατ' ἐπανάληψιν παρατεταμένα χειροκροτήματα ἐξ ὅλης τῆς αἰθούσης).

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἐπισκέφθη καὶ ἐφέτα τὴν Κέρκυραν,

— Τὰς ἡμέρας του διέρχεται ὁ ὑψηλὸς ξένος μας παρακολουθῶν τὰς ἀνασκαφὰς τὰς ὁποίας ἐκτελεῖ ὁ ἀρχαιολόγος κ. Δαϊρπελδ.

— Ὁλόκληρος ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια τῆς Ἑλλάδος ἐπισκέφθη τὸν αὐτοκράτορα εἰς τὴν Κέρκυραν.

— Ἡ πανήγυρις τῆς Τήνου τῆ 25ῃ Μαρτίου ἐωρτάσθη μὲν περισσότερο ἐν ἑλλάθειαν ἢ ἄλλοτε.

— Ἰδίως ὑπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς συρροῆς ὑπερέβη κατὰ πολὺν παρελθόντων ἐτῶν.

— Καὶ τοῦτο διότι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν δύο πολέμων αἱ μητέρες ἔταξαν ἐν προσκύνημα εἰς τὴν «Βαγγελίστραν» νὰ ἐπαναφέρῃ θυεῖς τοὺς προσφυεῖς των.

— Τὴν 9ην Μαρτίου ἔγινεν εἰς τὰς ἐκκλησίας ὁ ἔρανος ὑπὲρ τῆς Ἡπειρωτικῆς Περιούλφσεως.

— Τηλεφωνικὴ γραμμὴ πρόκειται νὰ ἰδρυθῆ μεταξὺ Καλαμῶν-Πύργου-Πατρῶν-Ἀθηνῶν.

— Ἐπίσης μεταξὺ Λαρίσης-Βόλου-Ἀθηνῶν.

— Τὸ νεκροταφεῖον τῶν Διαμαρτυρομένων πρόκειται νὰ μεταφερθῆ εἰς ἄλλο μέρος ἐκτὸς τῆς πόλεως. Καὶ ἔτσι ὁ πολῦτιμος χῶρος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ἤδη τὸ νεκροταφεῖον αὐτὸ θὰ μείνῃ ἐλεύθερος καὶ θὰ προχωρήσῃ ἕως ἐκεῖ ὁ ἐξωραϊσμὸς καὶ ὁ πολιτισμὸς τοῦ πάρκου τοῦ Ζαπλείου.

— Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δι' ἐγκυκλίου τῆς ἀπηγόρευσε τὴν ἐνοικίαν σιτισίων καὶ καθισμάτων εἰς τὰς Ἐκκλησίας.

— Εἰς τὰς 24 Μαρτίου, εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Συλλόγου «Οἱ τρεῖς Ἱεράρχαι» ἡ προικοδότησις τῶν ὄρφανῶν τοῦ πολέμου.

— Ὁ καλὸς Σύλλογος δὲν εἶχε παρὰ ἐξ χιλιάδας δραχμῶν περιουσίαν. Τὴν διέθεσεν ὀλόκληρον διὰ τὴν προικοδότησιν τῶν ὄρφανῶν καὶ κατέθηκεν ἐπ' ὀνόματι δώδεκα κορασιῶν ἀνὰ πεντακοσίας δραχμὰς δι' ἑκάστην εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

— Ὁρασιότερον ἔργον βεβαίως δὲν εἰμποροῦσε νὰ κάμῃ ὁ Σύλλογος τῶν «Τριῶν Ἱεραρχῶν».

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἡ μάχη τῆς Τζουμαγιαῆς.— Ἡ ἥρωικὴ καὶ ἀποφασιστικὴ μάχη τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατὰ τῶν Βουλγάρων εἰς Τζουμαγιαῆν, τῆς ὁποίας ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ εἰσοδος τοῦ στρατοῦ μας εἰς τὸ παλαιὸν βουλγαρικὸν ἔδαφος, γραφεῖσα εἰς μονογραφεῖαν ὑπὸ τοῦ κ. Φ. Φωτοπούλου ἐξεδόθη εἰς τόμον τῆς Πολεμικῆς Βιβλιοθήκης Φέξη.

Ὁ Ἑλληνοβουλγαρικὸς πόλεμος.— Ἀσρηγῆσεις, περιγραφαί, ἐντυπώσεις ἐκ τῶν μαχῶν τοῦ ἑλληνοβουλγατικοῦ πολέμου ἀπὸ τῶν προθύρων τῆς Θεσσαλονικῆς μέχρι τῶν συνόρων τῆς Βουλγαρίας, γραφεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Τσοκοπούλου, ἐξεδόθησαν εἰς τόμον τῆς Πολεμικῆς Βιβλιοθήκης Φέξη ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ Ἑλληνοβουλγαρικὸς πόλεμος». Αἱ προσλάσεις τοῦ στρατοῦ μας, αἱ λυσσαλέαι συγκρούσεις, ἡ μετὰ τὰς μάχας εἰκὼν τῶν κυριευομένων χωρῶν, τὰ ἐπακολουθοῦντα ἐπισόδια εἰκονίζονται καὶ συνδέονται μὲ ἀνάργειαν καὶ ἀκριβείαν ἐξ ἀτομικῶν ἐντυπώσεων ἀπὸ τὴν παρακολούθησιν τῆς ἐκστρατείας.

TIMES SQUARE C° OF NEW-YORK

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ

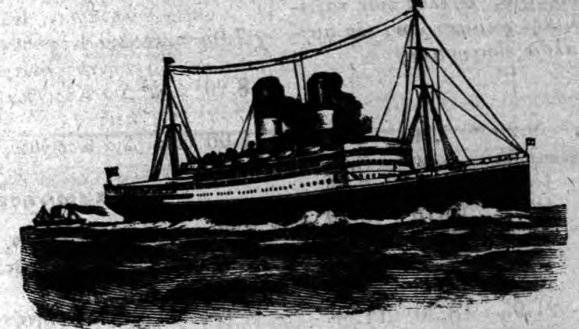
ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΠΟΤΑΣΗ 1 Α, GARAGE ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 26Α

Αὐτοκίνητα πολυτελείας, φορτηγὰ (camions), Βενζίνη, ἔλαια, ἐλαστικά κτλ.
Τὸ ἄνω Carage ἀναλαμβάνει οἰανδήποτε ἐπισκευὴν, ἐνοικιάζει δὲ καὶ μεμονωμένα διαμερίσματα πρὸς τοποθέτησιν αὐτοκινήτων.

ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΑΥΣΤΡΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Τακτικαὶ κατ' εὐθείαν ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν διὰ Βόρειον καὶ Νότιον Ἀμερικὴν καὶ Καναδὰ διὰ τῶν νεοτεύκτων καὶ πολυτελεστάτων ὑπερωκεανείων ἀτμοπλοίων τῆς, μὲ διπλοὺς ἑλικας καὶ αὐόρματον τηλέγραφον.

Δι' εἰσιτήρια Α', Β' καὶ Γ' θέσεως, ὡς καὶ διὰ φορτίον καὶ πλείονας πληροφορίας, ἀποτανθῆτωσαν οἱ βουλομένοι εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑταιρίας.
Ἐν Πάτραις.— Γ, Μόρφου καὶ Γιῶς-Κρώββ καὶ Στίβενς.— Ὅδδς Ἀγίου Ἀνδρέου
Ἐν Πειραιεῖ.— » » » » » — Πλατεία Καραϊσκάκη
Ἐν Ἀθήναις.— » » » » » — Ὅδδς Σταδίου κατωθὶ Ἀρσακείου καὶ εἰς τοὺς κατὰ τόπους Πράκτοράς τῆς.

ΚΟΛΩΝΙΑ Κ. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 67 ΑΘΗΝΑΙ--ΑΡ. ΤΗΛ. 416

Βραβευθεῖσα εἰς ὅλας τὰς μεγάλας ἐκδόσεις διὰ 15 πρώτων βραβείων. Ἡ μόνη ἰατρικὴ κολώνια διὰ μαοῶς καὶ λουτρά.

MADAME SOPHIE ZILLER

ACADEMIE DE MUSIQUE

Concert Training

Musique classique et moderne. Leçons d'accompagnement pour les dames et Messieurs qui jouent un instrument quelconque.

CONCERTS A 2 PIANOS

Enseignement sur la «Réforme pianistique»

Système Deppe

1	Leçon par semaine	15 fr.	le cachet
2	" " " "	10 " "	" " " "
1	" tous les 25 jours	25 " "	" " " "

(Chez elle de 3-5 h.)

Σ. Π. Α. Π.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Πρός οδηγίαν των ενδιαφερομένων παραθέτομεν την προκείμεσαν διαφοράν πρὸς ὄφελος τῶν ταξειδονόντων με βιβλίαριον 25,000 χιλιομέτρων, ἐν συγκρίσει μετὰ τὰς τιμὰς τῶν ἀπλῶν εἰσιτηρίων.

*Ἐξ Ἀθηνῶν

Διὰ Κόρινθον	Εἰσιτήρ.	9.20	7.30	4.60
	Βιβλιάρ.	7.65	6.40	3.85
» Ἄργος	Εἰσιτήρ.	15.70	12.50	7.85
	Βιβλιάρ.	12.20	10.16	6.10
» Τρίπολιν	Εἰσιτήρ.	23.20	18.80	11.60
	Βιβλιάρ.	18.—	15.—	9.—
» Μεγαλ.	Εἰσιτήρ.	29.20	22.—	14.60
	Βιβλιάρ.	21.95	18.30	11.—
» Κυπαρ.	Εἰσιτήρ.	34.50	25.75	12.75
	Βιβλιάρ.	27.80	23.20	13.90
» Ἄαρ.	Εἰσιτήρ.	19.50	15.50	9.20
	Βιβλιάρ.	13.05	10.85	6.55
» Πάτρας	Εἰσιτήρ.	25.—	18.—	10.—
	Βιβλιάρ.	19.65	15.55	9.35
» Πύργον	Εἰσιτήρ.	37.70	18.10	16.35
	Βιβλιάρ.	27.05	22.55	13.55

*Ἐκ Πατρῶν

Διὰ Πύργον	Εἰσιτήρ.	12.70	10.10	6.35
	Βιβλιάρ.	8.38	6.95	4.15
» Λεσχινά	Εἰσιτήρ.	7.60	6.—	3.80
	Βιβλιάρ.	4.98	4.05	2.45
» Ἀίγιον	Εἰσιτήρ.	5.10	5.—	2.55
	Βιβλιάρ.	3.35	2.80	1.70
» Κόρινθ.	Εἰσιτήρ.	16.50	13.10	8.25
	Βιβλιάρ.	11.—	9.20	5.50

*Ἐκ Τριπόλεως

Διὰ Καλάμας	Εἰσιτήρ.	13.70	12.25	7.35
	Βιβλιάρ.	9.65	8.05	4.85
» Ναύπλ.	Εἰσιτήρ.	9.50	7.80	4.70
	Βιβλιάρ.	6.75	5.60	3.40

(*Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Ἐν ὁδῷ Ἑρμοῦ ἀριθμὸς 42

ΜΕΤΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

PRINTEMPS

I. & A. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

Ἐἰς τὸν ἀεθνον καὶ ποικιλώτατον καὶ πολύμορον καὶ πολύχρωμον ἐμπορικὸν πλοῦτον τοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Μουτσοπουλῶν ζητήσατε τὰ τελειότερα ἀσπρόρουχα διὰ ΠΡΟΙΚΑΣ, τὰ πλέον πολυποίκιλλα κεντήματα καὶ δαντέλλας καὶ τὰς τελευταίας μόδας ὑφάσματα. Δὲν θὰ σὰς προσέλθωσιν μόνον ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐθηνία τοῦ καταστήματος ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδιόζουσα εἰς τοὺς Καταστηματαρχὰς ταύτους εὐγένεια καὶ ἡ ἀβρότης τῶν τρόπων.

Σ. Π. Α. Π.

*Ἀναχωρήσεις ἐξ Ἀθηνῶν

6.30 π.μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Τρίπολιν, Μεγαλοπόλιν, Κυπαρισσίαν, Καλάμας.
7.05 π.μ.	Διὰ Κόρινθον, Καλάβρυτα, Πάτρας, Κολκλήνην (λουτρά), Πύργον, Ὀλύμπια.
8.20 π.μ.	Διὰ Κόρινθον καὶ τὰς μέχρις Ἀράτας στάσεις.
1.00 μ.μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Πάτρας.

*Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν

7.30 π.μ.	Διὰ Κόρινθον, Ἀθήνας.
11.40 π.μ.	Διὰ Καλάβρυτα, Κόρινθον, Ναύπλιον, Ἀθήνας.
6.30 π.μ.	Διὰ Κολκλήνην (λουτρά) Πύργον, Ὀλύμπια, Κυπαρισσίαν, Καλάμας, Μεγαλοπόλιν, Τρίπολιν.
3.45 μ.μ.	Διὰ Κολκλήνην (λουτρά), Πύργον, Ὀλύμπια.

*Ἀναχωρήσεις ἐκ Καλαμῶν

7.00 π.μ.	Διὰ Κυπαρισσίαν, Ὀλύμπια, Πύργον, Πάτρας, Μεγαλοπόλιν, Τρίπολιν, Ναύπλιον, Ἀθήνας.
12.05 π.μ.	Διὰ Πύργον, Ὀλύμπια, Τρίπολιν.

ΛΗΘΕΙΣ Εἰς ΑΘΗΝΑΣ

4.40 μ.μ.	Ἐκ Πατρῶν, Τριπόλεως, Ναυπλίου.
6.15 μ.μ.	Τοπικὴ ἐκ Κορίνθου.
7.05 μ.μ.	Ἐξ Ὀλυμπίων, Πύργου, Κολκλήνης (λουτρῶν) Πατρῶν, Καλαβρύτων.
8.05 μ.μ.	Ἐκ Καλαμῶν, Κυπαρισσίας, Μεγαλοπόλεως, Τριπόλεως, Ναυπλίου.

Χιλιόμετρικὰ Βιβλιάρια ταξειδίων.

1000 χιλίεμ.	(Α' Θ. Δρ. 90)	διαρκείας
ἐκπτώσις 25 ο/ο	(Β' Θ. Δρ. 75)	6 μηνῶν
2500 χιλίεμ.	(Γ' Θ. Δρ. 45)	
	(Α' Θ. Δρ. 210)	
	(Β' Θ. Δρ. 175)	διαρκείας
ἐκπτώσις 30 ο/ο	(Γ' Θ. Δρ. 105)	1 μηνός

ΜΕΤΑ ΕΡΤΟΣΤΑΣΙΩΝ ΚΟΝΙΑΚ Σ., Η. & Α. ΜΕΤΑΞΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

36 ΒΡΑΒΕΙΑ ΔΙΕΘΝΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ
7 ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ

Ἔτησίᾳ παραγωγῇ
120,000 ΦΙΑΛΩΝ

Ἀντιπροσωπεῖα εἰς ὅλας τὰς μεγάλας πόλεις Ἀμερικής, Τουρκίας καὶ Αἰγύπτου.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΔΙ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ
ΓΑΛΑΤΑ ΧΑΝ No 9

Γενικὸς πλῆρεξούσιος
Σ. ΣΑΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΕΣΣΕΣ

ΜΕΤΑΞΑ

Ἐν Καίρῳ

Α. Ι. ΙΕΡΩΝΥΜΙΔΗΣ

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΦΩΤΟΣΙΓΚΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΚΑΙ ΞΥΛΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΑΡ. ΠΑΤΟΥ
ΟΔΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ
ΑΡ 35 Α
ΑΘΗΝΑΙ

ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ ΕΝ Τῇ ΕΚΘΕΣῇ ΤΟΥ ΒΟΡΒΩ 1917
ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛῃ
ΜΕ ΤΑ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΓΑΛΑΚΤΟΥΧΟΝ ΝΕΣΤΛΕ ΑΛΕΥΡΟΝ

ΤΕΛΕΙΑ ΤΡΟΦΗ ΔΙΑ
ΤΑ ΒΡΕΦΗ, ΑΝΑΡΡΟΝΥΑΣ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝΤΑΣ
ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΟ ΚΑΛΙΤΕΡΟΝ ΕΛΒΕΤΙΚΟΝ ΓΑΛΛΑ
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεία καὶ φαρμακέρπορεῖα.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ Διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Κρήτην.
ΚΟΣ ΕΥΓ. ΠΛΟΚ ΑΘΗΝΑΙ

ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ

49. — Πανεπιστημίου — 49.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Σ. ΑΓΑΠΗΤΟΣ & Σ^{ΙΑ}

Όδος Σοφοκλέους 3. — Τηλέφ. 794

Ήλεκτρικὴ ἐγκαταστάσεις. Ἡ Ἐταιρεία ἀντικαθίσταει τὴν ἐπιτέλειαν παντὸς εἴδους ἠλεκτροφωτισμοῦ πόλεων, ἐργοστασίων, ἐπιπέλων, ξενοδοχείων, νοσοκομείων κ.τ.λ.

Ἐγκαταστάσεις Ψυγίων-Παγοποιείων, πρὸς ψύξιν αἰθουσῶν, Θεάτρων, Κινηματογράφων, ἀτμοπλοίων, κτλ. Ἐγκαταστάσεις πλήρους σφαιρίων καὶ Ζυθοποιείων. Ἠλεκτρικὰ μηχανήματα, πετρελαιομηχανὰ Diesel-Tosi, χρησιμοποιοῦσας ὑδραυλικῶν πτώσεων, ἀνυψωτήρες καὶ ἀνεγκλωστήρες βαρῶν, ἀτμομηχαναὶ, ἀτμοτονοβίνα, ὑδροτονοβίνα, ἀεριομηχαναὶ καὶ ἀεριογόνα.

Ἐγκαταστάσεις ἐργοστασίων κατ' ἀποκοπήν

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ „ΜΟΥΣΙΚΗ“

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ „ΣΤΑΡΡ“

13-15 Στοῦ Ἀρσακίου — Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 21

Πιάνα καὶ ἀεροκύμβαλα μὲ μηχανικὰς δόσεις ἐκ δρ. 40.

Όλα τὰ τραγοῦδια ἔχον τῶν Ἑλλήνων συνθετῶν καὶ ἔλα τὰ νεώτερα οὐκ ἔς

Βιολιά, μανδολίνα, κιθάρες, σάλπιγγες καὶ τύμπανα διὰ προσκόπους καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτῶν.

Ζητήσατε τιμοκαταλόγους.